

III

(Akty przygotowawcze)

RADA

STANOWISKO RADY (UE) NR 15/2010 W PIERWSZYM CZYTANIU

w sprawie przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych i uchylającego dyrektywę Rady 89/106/EWG

Przyjęte przez Radę w dniu 13 września 2010 r.

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2010/C 282 E/01)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Przepisy państw członkowskich wymagają, by obiekty budowlane były projektowane i wykonywane w sposób niezagrażający bezpieczeństwu ludzi, zwierząt domowych ani mienia.
- (2) Przepisy te mają bezpośredni wpływ na wymagania w odniesieniu do wyrobów budowlanych. W konsekwencji wymagania te znajdują odzwierciedlenie w krajowych normach dotyczących takich wyrobów, krajowych aprobat technicznych i innych krajowych specyfikacjach technicznych i przepisach związanych z wyrobami budowlanymi. Ze względu na rozbieżności takich wymagań stanowią one przeszkodę w handlu na terytorium Unii.

(3) Niniejsze rozporządzenie nie powinno mieć wpływu na prawo państw członkowskich do uszczegółowienia wymagań, które uznają za konieczne, by zapewnić ochronę zdrowia, środowiska i pracowników podczas stosowania wyrobów budowlanych.

(4) Państwa członkowskie ustanowiły przepisy, w tym wymagania, odnoszące się nie tylko do bezpieczeństwa budynków i innych obiektów budowlanych, lecz także do zdrowia, trwałości, oszczędności energii, ochrony środowiska, aspektów gospodarczych i innych aspektów istotnych z punktu widzenia interesu publicznego. Ustanowione na szczeblu Unii lub na szczeblu państw członkowskich przepisy ustawowe i wykonawcze, środki administracyjne lub orzecznictwo dotyczące obiektów budowlanych mogą mieć wpływ na wymagania dotyczące wyrobów budowlanych. Ze względu na to, że ich wpływ na funkcjonowanie rynku wewnętrznego prawdopodobnie będzie bardzo zbliżony, właściwe jest uznanie tych przepisów ustawowych i wykonawczych, środków administracyjnych lub orzecznictwa za „przepisy” do celów niniejszego rozporządzenia.

(5) W stosownych przypadkach przepisy odnoszące się do zamierzonego zastosowania wyrobu budowlanego w jednym z państw członkowskich, mające na celu spełnienie podstawowych wymagań dotyczących obiektów budowlanych, określają zasadnicze charakterystyki wyrobu, w odniesieniu do których powinny zostać zadeklarowane właściwości użytkowe.

(6) Dyrektywa Rady 89/106/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich odnoszących się do wyrobów budowlanych ⁽³⁾ miała na celu usuwanie barier technicznych w handlu w dziedzinie wyrobów budowlanych, w celu ułatwienia swobodnego przepływu takich wyrobów na rynku wewnętrznym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 218 z 11.9.2009, s. 15.

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 24 kwietnia 2009 r. (Dz.U. C 184 E z 8.7.2010, s. 441), stanowisko Rady z dnia 13 września 2010 r. oraz stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia ... (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Dz.U. L 40 z 11.2.1989, s. 12.

- (7) Dążąc do realizacji tego celu, dyrektywa 89/106/EWG przewidywała ustanowienie norm zharmonizowanych dla wyrobów budowlanych oraz udzielanie europejskiej aprobaty technicznej.
- (8) Dyrektywę 89/106/EWG należy zastąpić, zmierzając do uproszczenia obecnych ram prawnych i uczynienia ich jaśniejszymi, jak również do poprawy przejrzystości i skuteczności obecnie obowiązujących środków.
- (9) Niniejsze rozporządzenie powinno uwzględniać mające charakter horyzontalny ramy prawne dotyczące wprowadzania produktów na rynek wewnętrzny, ustanowione w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiającym wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszące się do warunków wprowadzania produktów do obrotu ⁽¹⁾ oraz w decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 768/2008/WE z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie wspólnych ram dotyczących wprowadzania produktów do obrotu ⁽²⁾.
- (10) Usunięcie przeszkód technicznych w dziedzinie budownictwa możliwe jest wyłącznie poprzez ustanowienie zharmonizowanych specyfikacji technicznych służących do oceny właściwości użytkowych wyrobów budowlanych.
- (11) Zharmonizowane specyfikacje techniczne powinny zawierać badania, obliczenia i inne środki zdefiniowane w normach zharmonizowanych oraz w europejskich dokumentach oceny do celów oceny właściwości użytkowych w odniesieniu do zasadniczych charakterystyk wyrobów budowlanych.
- (12) Metody zastosowane przez państwa członkowskie w przyjętych przez nie wymaganiach dotyczących obiektów budowlanych, jak również inne przepisy krajowe odnoszące się do zasadniczych charakterystyk wyrobów budowlanych, powinny być zgodne ze zharmonizowanymi specyfikacjami technicznymi.
- (13) W stosownych przypadkach należy zachęcać do stosowania klas właściwości użytkowych w normach zharmonizowanych w odniesieniu do zasadniczych charakterystyk wyrobów budowlanych w celu uwzględnienia różnych poziomów podstawowych wymagań dotyczących poszczególnych obiektów budowlanych, jak również różnic klimatycznych, geologicznych i geograficznych oraz innych warunków panujących w poszczególnych państwach członkowskich. Europejskie organy normalizacyjne powinny mieć prawo do ustanowienia takich klas w oparciu o zmieniony mandat, jeżeli nie zostały one jeszcze ustanowione przez Komisję.
- (14) Jeżeli zamierzone zastosowanie wyrobów budowlanych w państwach członkowskich wymaga ustalenia wartości progowych odnoszących się do zasadniczych charakterystyk, wartości te powinny zostać określone w zharmonizowanych specyfikacjach technicznych.
- (15) Wartości progowe określone przez Komisję zgodnie z niniejszym rozporządzeniem powinny być ogólnie przyjętymi wartościami dla zasadniczych charakterystyk danego wyrobu budowlanego w odniesieniu do przepisów obowiązujących w państwach członkowskich.
- (16) Wartości progowe mogą być natury technicznej lub regulacyjnej i mogą mieć zastosowanie do jednej charakterystyki lub do zestawu charakterystyk.
- (17) Europejski Komitet Normalizacji (CEN) oraz Europejski Komitet Normalizacji Elektrotechnicznej (CENELEC) są właściwymi organizacjami upoważnionymi do przyjmowania norm zharmonizowanych zgodnie z ogólnymi wytycznymi dotyczącymi współpracy Komisji z tymi dwiema organizacjami, podpisanymi dnia 28 marca 2003 r. Producenci powinni korzystać ze wspomnianych norm zharmonizowanych, o ile odniesienie do nich zostało opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* i zgodnie z kryteriami określonymi na podstawie dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego ⁽³⁾.
- (18) Przewidziane dyrektywą 89/106/EWG procedury oceny właściwości użytkowych w odniesieniu do zasadniczych charakterystyk wyrobów budowlanych, których nie obejmują normy zharmonizowane, należy uprościć tak, aby stały się bardziej przejrzyste, przy jednoczesnym zmniejszeniu kosztów ponoszonych przez producentów wyrobów budowlanych.
- (19) Należy wprowadzić europejską ocenę techniczną w celu umożliwienia producentowi wyrobu budowlanego sporządzania deklaracji właściwości użytkowych w odniesieniu do wyrobu budowlanego, który nie jest objęty lub nie jest w pełni objęty normą zharmonizowaną.

⁽¹⁾ Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 30.

⁽²⁾ Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 82.

⁽³⁾ Dz.U. L 204 z 21.7.1998, s. 37.

- (20) Producenci wyrobów budowlanych powinni mieć prawo do uzyskania dla swoich wyrobów europejskiej oceny technicznej na podstawie wytycznych dla europejskiej aprobaty technicznej ustanowionych na podstawie dyrektywy 89/106/EWG. Należy zatem zapewnić prawo do korzystania z tych wytycznych jako europejskich dokumentów oceny.
- (21) Opracowanie projektów europejskich dokumentów oceny oraz wydawanie europejskich ocen technicznych powinno zostać powierzone jednostkom ds. oceny technicznej (zwanym dalej „JOT”) wyznaczanym przez państwa członkowskie. Celem zagwarantowania, że JOT posiadają kompetencje konieczne do wypełniania tych zadań, należy określić wymagania unijne obowiązujące przy ich wyznaczaniu.
- (22) JOT powinny powołać organizację (zwaną dalej „organizacją JOT”) koordynującą procedury ustanawiania projektów europejskich dokumentów oceny oraz wydawanie europejskich ocen technicznych, wspieraną – w stosownych przypadkach – dzięki środkom finansowym Unii.
- (23) Z wyjątkiem przypadków określonych w niniejszym rozporządzeniu, wprowadzeniu do obrotu wyrobu budowlanego objętego normą zharmonizowaną lub wyrobu budowlanego dla którego wydana została europejska ocena techniczna powinna towarzyszyć deklaracja właściwości użytkowych w odniesieniu do zasadniczych charakterystyk wyrobu budowlanego, zgodnie z odpowiednimi zharmonizowanymi specyfikacjami technicznymi.
- (24) W celu zwiększenia możliwości rozwoju zrównoważonego budownictwa oraz ułatwienia rozwoju wyrobów przyjaznych dla środowiska byłoby użyteczne, by deklaracja właściwości użytkowych zawierała informacje o zawartości substancji niebezpiecznych. Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw i obowiązków państw członkowskich wynikających z innych instrumentów prawodawstwa unijnego, które mogą mieć zastosowanie do substancji niebezpiecznych, w szczególności dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. dotyczącej wprowadzania do obrotu produktów biobójczych⁽¹⁾, dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej⁽²⁾, rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielenia zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów⁽³⁾, dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów⁽⁴⁾ oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin⁽⁵⁾.
- (25) Konieczne jest wprowadzenie uproszczonych procedur sporządzania deklaracji właściwości użytkowych, w celu zmniejszenia obciążenia finansowego przedsiębiorstw, a zwłaszcza małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP).
- (26) Mając na uwadze zapewnienie dokładności i wiarygodności deklaracji właściwości użytkowych, należy ocenić właściwości użytkowe wyrobu budowlanego oraz skontrolować produkcję w zakładzie zgodnie z odpowiednim systemem oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych danego wyrobu budowlanego. Można wybrać kilka systemów mających zastosowanie do danego wyrobu budowlanego, by uwzględnić specyficzny związek niektórych spośród jego zasadniczych charakterystyk z podstawowymi wymaganiami dotyczącymi obiektów budowlanych.
- (27) Zważywszy na szczególny charakter wyrobów budowlanych i na szczególną wagę systemu ich oceny, procedury oceny zgodności określone w decyzji nr 768/2008/WE, i jej moduły ustanowione tą samą decyzją, nie są odpowiednie. Dlatego należy określić specjalne metody oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych w odniesieniu do zasadniczych charakterystyk wyrobów budowlanych.
- (28) Zważywszy na różnicę w znaczeniu oznakowania CE na wyrobach budowlanych w porównaniu z ogólnymi zasadami ustanowionymi w rozporządzeniu (WE) nr 765/2008, należy wprowadzić przepisy szczegółowe mające na celu zapewnienie przejrzystości obowiązku umieszczania oznakowania CE na wyrobach budowlanych oraz konsekwencji, jakie wypływają z jego umieszczenia.
- (29) Poprzez umieszczenie lub zlecenie umieszczenia oznakowania CE na wyrobie budowlanym producent powinien wskazać, że bierze na siebie odpowiedzialność za zgodność tego wyrobu z deklarowanymi właściwościami użytkowymi.

⁽¹⁾ Dz.U. L 123 z 24.4.1998, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 327 z 22.12.2000, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 353 z 31.12.2008, s. 1.

- (30) Zgodnie z niniejszym rozporządzeniem oznakowanie CE należy umieszczać na wszystkich wyrobach budowlanych, dla których producent sporządził deklarację właściwości użytkowych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. W przypadku niesporządzenia deklaracji właściwości użytkowych nie należy umieszczać oznakowania CE zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.
- (31) Oznakowanie CE powinno być jedynym oznakowaniem potwierdzającym zgodność wyrobu budowlanego z deklarowanymi właściwościami użytkowymi i z mającymi zastosowanie wymaganiami związanymi z prawodawstwem harmonizacyjnym Unii. Można jednak stosować inne oznaczenia, o ile pomagają one zwiększyć ochronę użytkowników wyrobów budowlanych i nie są objęte prawodawstwem harmonizacyjnym Unii.
- (32) Aby uniknąć zbędnych badań wyrobów budowlanych, których właściwości użytkowe zostały wystarczająco potwierdzone stałymi wynikami badań lub innymi dostępnymi danymi, producentowi należy umożliwić – na warunkach określonych przez zharmonizowane specyfikacje techniczne lub w decyzji Komisji – deklarowanie określonego poziomu lub klasy właściwości użytkowych bez badań lub bez dalszych badań.
- (33) Aby uniknąć powielania już przeprowadzonych badań, producent wyrobu budowlanego powinien mieć możliwość korzystania z wyników badań uzyskanych przez stronę trzecią.
- (34) Producenci mogą korzystać z procedur uproszczonych stosując dokumentację w dowolnym formacie na warunkach określonych w stosownej normie zharmonizowanej.
- (35) W celu dalszego zmniejszenia kosztów wprowadzania wyrobów budowlanych do obrotu, ponoszonych przez mikroprzedsiębiorstwa, które te wyroby wyprodukowały, należy zapewnić uproszczone procedury oceny właściwości użytkowych, o ile wyroby wprowadzane przez te przedsiębiorstwa do obrotu nie budzą znaczących obaw z uwagi na bezpieczeństwo i spełniają mające do nich zastosowanie wymagania, niezależnie od pochodzenia tych wymagań. Przedsiębiorstwa stosujące takie uproszczone procedury powinny dodatkowo wykazać, że mogą zostać uznane za mikroprzedsiębiorstwa. Ponadto powinny wypełniać mające zastosowanie procedury weryfikacji stałości właściwości użytkowych przewidziane w zharmonizowanych specyfikacjach technicznych dotyczących ich wyrobów.
- (36) W przypadku wyrobu budowlanego zaprojektowanego i wyprodukowanego jednostkowo producentowi należy zezwolić na skorzystanie z uproszczonych procedur oceny właściwości użytkowych, o ile można dowieść zgodności wyrobu wprowadzanego przezeń do obrotu z mającymi zastosowanie wymaganiami.
- (37) Wszystkie podmioty gospodarcze w łańcuchu dostaw i dystrybucji powinny podjąć odpowiednie środki gwarantujące, że wprowadzają do obrotu lub udostępniają na rynku wyłącznie wyroby budowlane zgodne z wymaganiami określonymi w niniejszym rozporządzeniu, które mają na celu zapewnienie właściwości użytkowych wyrobów budowlanych i spełnienie podstawowych wymagań dotyczących obiektów budowlanych. W szczególności importerzy i dystrybutorzy wyrobów budowlanych powinni być świadomi, w odniesieniu do których zasadniczych charakterystyk wyrobów istnieją przepisy na rynku unijnym oraz jakie szczególne wymagania obowiązują w państwach członkowskich odnośnie podstawowych wymagań dotyczących obiektów budowlanych, i powinni stosować tę wiedzę w zawieranych przez nich transakcjach handlowych.
- (38) Istotne znaczenie ma zapewnienie dostępności krajowych przepisów technicznych, tak by przedsiębiorstwa, w szczególności MŚP, mogły gromadzić wiarygodne i dokładne informacje na temat prawa obowiązującego w państwie członkowskim, w którym zamierzają wprowadzić do obrotu lub udostępnić na rynku swoje wyroby. Państwa członkowskie powinny zatem w tym celu wyznaczyć punkty kontaktowe ds. wyrobów budowlanych. Oprócz zadań określonych w art. 10 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 764/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiającego procedury dotyczące stosowania niektórych krajowych przepisów technicznych do produktów wprowadzonych legalnie do obrotu w innym państwie członkowskim⁽¹⁾ punkty kontaktowe ds. wyrobów budowlanych powinny także dostarczać informacje na temat przepisów mających zastosowanie w przypadku wbudowywania, montażu lub instalacji określonego typu wyrobu budowlanego.
- (39) Aby ułatwić swobodny przepływ towarów, punkty kontaktowe ds. wyrobów budowlanych powinny bezpłatnie dostarczać informacje o przepisach mających na celu spełnienie podstawowych wymagań dotyczących obiektów budowlanych mających zastosowanie do zamierzonego zastosowania każdego wyrobu budowlanego na terytorium każdego państwa członkowskiego. Punkty kontaktowe ds. wyrobów budowlanych mogą również dostarczać podmiotom gospodarczym dodatkowe informacje lub spostrzeżenia. W przypadku dodatkowych informacji, należy zezwolić punktom kontaktowym ds. wyrobów budowlanych na pobieranie opłat proporcjonalnych do kosztów dostarczenia takich informacji lub spostrzeżeń.

(¹) Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 21.

- (40) Ze względu na to, że punkty kontaktowe ds. wyrobów budowlanych nie powinny ingerować w podział funkcji pomiędzy właściwe organy w ramach systemów regulacyjnych w państwach członkowskich, należy umożliwić państwom członkowskim ustanawianie punktów kontaktowych ds. wyrobów budowlanych zgodnie z kompetencjami regionalnymi lub lokalnymi. Należy umożliwić państwom członkowskim powierzanie roli punktów kontaktowych ds. wyrobów budowlanych istniejącym punktom kontaktowym ustanowionym zgodnie z innymi instrumentami Unii, by zapobiec zbędnemu mnożeniu punktów kontaktowych i uprościć procedury administracyjne. Należy również umożliwić państwom członkowskim powierzanie roli punktów kontaktowych ds. wyrobów nie tylko istniejącym służbom w ramach administracji publicznej, lecz także krajowym centrom SOLVIT, izbom handlowym, organizacjom zawodowym i podmiotom prywatnym, by nie zwiększać kosztów administracyjnych ponoszonych przez przedsiębiorstwa i właściwe organy.
- (41) Dla zapewnienia równoważności i spójności we wdrażaniu prawodawstwa harmonizacyjnego Unii państwa członkowskie powinny sprawować skuteczny nadzór rynku. Rozporządzenie (WE) nr 765/2008 określa podstawowe warunki funkcjonowania takiego nadzoru rynku, przede wszystkim w odniesieniu do programów, finansowania i kar.
- (42) Odpowiedzialność państw członkowskich na ich terytorium za bezpieczeństwo, zdrowie i inne kwestie objęte podstawowymi wymaganiami dotyczącymi obiektów budowlanych powinna być uwzględniona w klauzuli ochronnej zapewniającej właściwe środki ochronne.
- (43) Ze względu na to, że na terytorium całej Unii należy zapewnić jednolity poziom skuteczności działania jednostek dokonujących oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych wyrobów budowlanych i że wszystkie takie jednostki powinny wykonywać swoje zadania na tym samym poziomie i w warunkach uczciwej konkurencji, należy ustanowić wymagania mające zastosowanie do takich jednostek, które chcą być notyfikowane do celów niniejszego rozporządzenia. Należy również ustanowić przepisy dotyczące udostępnienia odpowiednich informacji o takich jednostkach i monitorowania ich działalności.
- (44) Aby zapewnić spójny poziom jakości przy wykonywaniu oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych wyrobów budowlanych, należy również ustanowić wymagania, które mają być spełnione przez organy odpowiedzialne za notyfikowanie Komisji i innym państwom członkowskim jednostek wykonujących te zadania.
- (45) Zgodnie z art. 291 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję mają zostać z wyprzedzeniem ustanowione w drodze rozporządzenia przyjętego zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą. Zanim to nowe rozporządzenie zostanie przyjęte, ma wciąż zastosowanie decyzja Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiająca warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji⁽¹⁾, z wyjątkiem procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą, która nie ma już zastosowania.
- (46) Aby osiągnąć cele niniejszego rozporządzenia, Komisji należy przyznać uprawnienia do przyjmowania określonych aktów delegowanych zgodnie z art. 290 TFUE. Szczególne znaczenie ma przeprowadzenie przez Komisję stosownych konsultacji podczas prac przygotowawczych, w tym na szczeblu ekspertów.
- (47) Wprowadzenie ram prawnych koniecznych dla prawidłowego funkcjonowania niniejszego rozporządzenia wymaga czasu; dlatego też data rozpoczęcia jego stosowania powinna być odroczone, z wyjątkiem stosowania przepisów dotyczących wyznaczania JOT, organów notyfikujących oraz jednostek notyfikowanych, utworzenia organizacji JOT oraz powołania Stałego Komitetu ds. Budownictwa.
- (48) Komisja i państwa członkowskie, we współpracy z zainteresowanymi stronami, powinny organizować kampanie informacyjne dla sektora budowlanego, w szczególności podmiotów gospodarczych i użytkowników wyrobów budowlanych, dotyczące ustanowienia wspólnej terminologii technicznej, podziału odpowiedzialności między poszczególne podmioty gospodarcze i użytkowników, umieszczania oznakowania CE na wyrobach budowlanych, zmiany podstawowych wymagań dotyczących obiektów budowlanych oraz systemów oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych.
- (49) Podstawowe wymaganie dotyczące obiektów budowlanych odnoszące się do zrównoważonego wykorzystania zasobów naturalnych powinno uwzględniać w szczególności możliwość recyklingu obiektów budowlanych oraz wchodzących w ich skład materiałów i części po rozbiórce, trwałość obiektów budowlanych i wykorzystanie w nich przyjaznych środowisku surowców i materiałów wtórnych.
- (50) W celu przeprowadzenia oceny zrównoważonego wykorzystania zasobów i wpływu obiektów budowlanych na środowisko należy, w miarę możliwości, stosować deklaracje środowiskowe produktu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23.

(51) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, to jest zapewnienie prawidłowego działania rynku wewnętrznego wyrobów budowlanych poprzez ustanowienie zharmonizowanych specyfikacji technicznych do celów wyrażania właściwości użytkowych wyrobów budowlanych, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na rozmiary i skutki takich działań możliwe jest jego lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia powyższego celu,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie określa warunki wprowadzania do obrotu lub udostępniania na rynku wyrobów budowlanych, poprzez ustanowienie zharmonizowanych zasad wyrażania właściwości użytkowych wyrobów budowlanych w odniesieniu do ich zasadniczych charakterystyk oraz zharmonizowanych zasad stosowania oznakowania CE na tych wyrobach.

Artykuł 2

Definicje

Na użytek niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

1. „wyrób budowlany” oznacza każdy wyrób lub zestaw wyprodukowany i wprowadzony do obrotu w celu trwałego wbudowania w obiektach budowlanych lub ich częściach w taki sposób, że demontaż wyrobu zmienia właściwości użytkowe obiektów budowlanych w stosunku do podstawowych wymagań dotyczących obiektów budowlanych;
2. „zestaw” oznacza wyrób budowlany wprowadzony do obrotu przez jednego producenta jako zestaw co najmniej dwóch odrębnych elementów, które muszą zostać połączone, aby mogły zostać włączone w obiektach budowlanych;
3. „obiekty budowlane” oznaczają budynki i budowle;
4. „zasadnicze charakterystyki” oznaczają te cechy wyrobu budowlanego, które odnoszą się do podstawowych wymagań dotyczących obiektów budowlanych;
5. „właściwości użytkowe wyrobu budowlanego” oznaczają właściwości użytkowe odnoszące się do odpowiednich zasadniczych charakterystyk wyrażone jako poziom lub klasa, lub w sposób opisowy;
6. „poziom” oznacza wynik oceny właściwości użytkowych wyrobu budowlanego w odniesieniu do jego zasadniczych charakterystyk, wyrażony jako wartość liczbową;
7. „klasa” oznacza zakres poziomów właściwości użytkowych wyrobu budowlanego ograniczony wartością minimalną i maksymalną;
8. „wartość progowa” oznacza minimalny lub maksymalny poziom właściwości użytkowych zasadniczych charakterystyk wyrobu budowlanego;
9. „typ wyrobu” oznacza zestaw reprezentatywnych poziomów lub klas właściwości użytkowych w odniesieniu do zasadniczych charakterystyk wyrobu budowlanego wyprodukowanego przy zastosowaniu danej kombinacji surowców lub innych składników w określonym procesie produkcyjnym;
10. „zharmonizowane specyfikacje techniczne” oznaczają normy zharmonizowane i europejskie dokumenty oceny;
11. „norma zharmonizowana” oznacza normę przyjętą przez jeden z europejskich organów normalizacyjnych wymienionych w załączniku I do dyrektywy 98/34/WE, na podstawie wniosku wydanego przez Komisję, zgodnie z art. 6 tej dyrektywy;
12. „europejski dokument oceny” oznacza dokument przyjęty przez organizację JOT do celów wydawania europejskich ocen technicznych;
13. „europejska ocena techniczna” oznacza udokumentowaną ocenę właściwości użytkowych wyrobu budowlanego w odniesieniu do jego zasadniczych charakterystyk, zgodnie z odnośnym europejskim dokumentem oceny;
14. „zamierzone zastosowanie” oznacza zamierzone zastosowanie wyrobu budowlanego określone w mającej zastosowanie zharmonizowanej specyfikacji technicznej;

15. „specjalna dokumentacja techniczna” oznacza dokumentację wykazującą, że metody stosowane w ramach mającego zastosowanie systemu oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych zostały zastąpione innymi metodami, o ile rezultaty osiągnięte z użyciem tych innych metod są równoważne z rezultatami osiąganymi z użyciem metod badawczych określonych w stosownej normie zharmonizowanej;
16. „udostępnianie na rynku” oznacza każde dostarczanie wyrobu budowlanego w celu dystrybucji lub zastosowania na rynku unijnym w ramach działalności handlowej, odpłatnie lub nieodpłatnie;
17. „wprowadzenie do obrotu” oznacza udostępnienie po raz pierwszy wyrobu budowlanego na rynku unijnym;
18. „podmiot gospodarczy” oznacza producenta, importera, dystrybutora lub upoważnionego przedstawiciela;
19. „producent” oznacza osobę fizyczną lub prawną, która produkuje wyrób budowlany lub która zleca zaprojektowanie lub wyprodukowanie wyrobu budowlanego i wprowadza ten wyrób do obrotu pod własną nazwą lub znakiem firmowym;
20. „dystrybutor” oznacza osobę fizyczną lub prawną w łańcuchu dostaw, inną niż producent lub importer, która udostępnia wyrób budowlany na rynku;
21. „importer” oznacza osobę fizyczną lub prawną mającą siedzibę w Unii, która wprowadza wyrób budowlany z państwa trzeciego do obrotu w Unii;
22. „upoważniony przedstawiciel” oznacza osobę fizyczną lub prawną mającą siedzibę w Unii, która otrzymała pisemne pełnomocnictwo producenta do wykonywania w jego imieniu określonych zadań;
23. „wycofanie z obrotu” oznacza każdy środek, którego celem jest zapobieżenie udostępnieniu na rynku wyrobu budowlanego w danym łańcuchu dostaw;
24. „wycofanie od użytkowników” oznacza każdy środek, którego celem jest doprowadzenie do zwrotu wyrobu budowlanego, który został już udostępniony użytkownikowi końcowemu;
25. „akredytacja” ma znaczenie określone w rozporządzeniu (WE) nr 765/2008;
26. „zakładowa kontrola produkcji” oznacza udokumentowaną stałą i wewnętrzną kontrolę produkcji w zakładzie produkcyjnym, zgodnie ze stosownymi zharmonizowanymi specyfikacjami technicznymi;
27. „mikroprzedsiębiorstwo” oznacza mikroprzedsiębiorstwo spełniające wymogi definicji zawartej w zaleceniu Komisji z dnia 6 maja 2003 r. dotyczącym definicji mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw ⁽¹⁾;
28. „cykl życia” oznacza kolejne powiązane ze sobą etapy cyklu życia wyrobu budowlanego, od nabycia surowca lub jego pozyskania z zasobów naturalnych do ostatecznego usunięcia wyrobu.

Artykuł 3

Podstawowe wymagania dotyczące obiektów budowlanych i zasadnicze charakterystyki wyrobów budowlanych

1. Podstawowe wymagania dotyczące obiektów budowlanych przedstawione w załączniku I są podstawą opracowania mandatów na opracowanie norm i zharmonizowanych specyfikacji technicznych.

2. Zasadnicze charakterystyki wyrobów budowlanych określa się w zharmonizowanych specyfikacjach technicznych w odniesieniu do podstawowych wymagań dotyczących obiektów budowlanych.

3. Dla konkretnych rodzin wyrobów budowlanych objętych jedną normą zharmonizowaną – w stosownych przypadkach i w związku z ich zamierzonym zastosowaniem zdefiniowanym w normach zharmonizowanych – Komisja określa za pomocą aktów delegowanych zgodnie z art. 60 zasadnicze charakterystyki, w odniesieniu do których producent deklaruje właściwości użytkowe wyrobu w chwili jego wprowadzenia do obrotu.

W stosownych przypadkach Komisja określa również za pomocą aktów delegowanych zgodnie z art. 60 wartości progowe dla tych właściwości użytkowych w odniesieniu do zasadniczych charakterystyk podlegających zadeklarowaniu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 124 z 20.5.2003, s. 36.

ROZDZIAŁ II

**DEKLARACJA WŁAŚCIWOŚCI UŻYTKOWYCH ORAZ
OZNAKOWANIE CE**

Artykuł 4

Deklaracja właściwości użytkowych

1. Jeżeli wyrób budowlany objęty jest normą zharmonizowaną lub została wydana dla niego europejska ocena techniczna, producent sporządza deklarację właściwości użytkowych przy wprowadzeniu takiego wyrobu do obrotu.

2. Jeżeli wyrób budowlany objęty jest normą zharmonizowaną lub została wydana dla niego europejska ocena techniczna, informacje w każdej formie o jego właściwościach użytkowych w odniesieniu do zasadniczych charakterystyk, jak określono w mającej zastosowanie zharmonizowanej specyfikacji technicznej, podaje się wyłącznie, o ile zostały włączone do deklaracji właściwości użytkowych i w niej wyszczególnione.

3. Przez sporządzenie deklaracji właściwości użytkowych producent przyjmuje na siebie odpowiedzialność za zgodność wyrobu budowlanego z zadeklarowanymi w ten sposób właściwościami użytkowymi. O ile brak obiektywnych wskazań, że jest inaczej, państwa członkowskie przyjmują, że deklaracja właściwości użytkowych sporządzona przez producenta jest dokładna i wiarygodna.

Artykuł 5

**Odstępstwa od obowiązku sporządzania deklaracji
właściwości użytkowych**

W drodze odstępstwa od art. 4 ust. 1 i w przypadku braku unijnych lub krajowych przepisów wymagających deklaracji zasadniczych charakterystyk w przypadku, gdy producent zamierza wprowadzić wyrób do obrotu, producent może odstąpić od sporządzenia deklaracji właściwości użytkowych przy wprowadzeniu do obrotu wyrobu budowlanego objętego normą zharmonizowaną, gdy:

- a) wyrób budowlany jest produkowany jednostkowo lub na zamówienie w nieseryjnym procesie produkcyjnym w odpowiedzi na specjalne zlecenie, oraz wbudowywany w jednym określonym obiekcie budowlanym, przez producenta, który ponosi odpowiedzialność za bezpieczne wbudowanie wyrobu w obiekty budowlane, zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami krajowymi i na odpowiedzialność osób, które zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami krajowymi są odpowiedzialne za bezpieczne wykonanie obiektów budowlanych;
- b) wyrób budowlany jest produkowany na terenie budowy w celu wbudowania go w dane obiekty budowlane, zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami krajowymi i na odpowiedzialność osób, które zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami krajowymi są odpowiedzialne za bezpieczne wykonanie obiektów budowlanych; lub

- c) wyrób budowlany jest produkowany w sposób tradycyjny i w nieprzemysłowym procesie produkcyjnym w celu właściwej renowacji obiektów budowlanych urzędowo chronionych jako część wyznaczonego środowiska lub z powodu ich szczególnej wartości architektonicznej lub historycznej, zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami krajowymi.

Artykuł 6

Zawartość deklaracji właściwości użytkowych

1. Deklaracja właściwości użytkowych wyraża właściwości użytkowe wyrobów budowlanych w odniesieniu do zasadniczych charakterystyk tych wyrobów zgodnie z odpowiednimi zharmonizowanymi specyfikacjami technicznymi.

2. Deklaracja właściwości użytkowych zawiera w szczególności następujące informacje:

- a) określenie typu wyrobu, dla którego została sporządzona deklaracja właściwości użytkowych;
- b) system lub systemy oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych wyrobu budowlanego, przedstawione w załączniku V;
- c) numer referencyjny i datę wydania normy zharmonizowanej lub europejskiej oceny technicznej, która została zastosowana do oceny każdej zasadniczej charakterystyki;
- d) w stosownych przypadkach, numer referencyjny zastosowanej specjalnej dokumentacji technicznej oraz wymagania, które wyrób spełnia zgodnie z oświadczeniem producenta.

3. Deklaracja właściwości użytkowych zawiera ponadto:

- a) zamierzone zastosowanie lub zastosowania wyrobu budowlanego, zgodnie z mającymi zastosowanie zharmonizowaną specyfikacją techniczną;
- b) wykaz zasadniczych charakterystyk określonych w tej zharmonizowanej specyfikacji technicznej dla deklarowanego zamierzonego zastosowania lub zastosowań wyrobu;
- c) właściwości użytkowe co najmniej jednej z zasadniczych charakterystyk wyrobu budowlanego odpowiednich dla deklarowanego zamierzonego zastosowania lub zastosowań;

d) w stosownych przypadkach, właściwości użytkowe wyrobu budowlanego, wyrażone w poziomach lub klasach, lub w sposób opisowy, w odniesieniu do jego zasadniczych charakterystyk określonych zgodnie z art. 3 ust. 3;

e) w stosownych przypadkach, właściwości użytkowe wyrobu budowlanego, wyrażone w poziomach lub klasach, lub w sposób opisowy, w odniesieniu do wszystkich zasadniczych charakterystyk, co do których w miejscu, w którym producent zamierza wprowadzić wyrób do obrotu, obowiązują przepisy odnoszące się do deklarowanego zamierzonego zastosowania lub zastosowań wyrobu budowlanego;

f) dla wymienionych w wykazie zasadniczych charakterystyk, co do których nie są deklarowane żadne właściwości użytkowe, litery „NPD” (właściwości użytkowe nieustalone; ang. *No Performance Determined*);

g) jeżeli dla danego wyrobu budowlanego wydano europejską ocenę techniczną, właściwości użytkowe tego wyrobu budowlanego, wyrażone w poziomach lub klasach, lub w sposób opisowy, w odniesieniu do wszystkich zasadniczych charakterystyk zawartych w odnośnej europejskiej ocenie technicznej.

4. Deklarację właściwości użytkowych sporządza się, stosując wzór przedstawiony w załączniku III.

Artykuł 7

Dostarczanie deklaracji właściwości użytkowych

1. Dla każdego wyrobu udostępnianego na rynku dostarcza się kopię deklaracji właściwości użytkowych.

Jednak w przypadku, gdy partia tego samego wyrobu jest dostarczana jednemu użytkownikowi, może jej towarzyszyć jedna kopia deklaracji właściwości użytkowych.

2. Kopię deklaracji właściwości użytkowych można dostarczać za pomocą środków elektronicznych jedynie za wyraźną zgodą odbiorcy.

3. W drodze odstępstwa od ust. 1 i 2 zawartość deklaracji właściwości użytkowych może zostać udostępniona na stronie internetowej zgodnie z warunkami ustalonymi przez Komisję za pomocą aktów delegowanych zgodnie z art. 60.

4. Deklaracja właściwości użytkowych jest dostarczana w języku lub językach wymaganych przez państwo członkowskie, w którym wyrób jest udostępniony.

Artykuł 8

Zasady ogólne i stosowanie oznakowania CE

1. Ogólne zasady określone w art. 30 rozporządzenia (WE) nr 765/2008 mają zastosowanie do oznakowania CE.

2. Oznakowanie CE umieszcza się na wyrobach budowlanych, dla których producent sporządził deklarację właściwości użytkowych zgodnie z art. 4, 6 i 7.

Jeżeli deklaracja właściwości użytkowych nie została sporządzona przez producenta zgodnie z art. 4, 6 i 7, oznakowania CE nie umieszcza się.

Poprzez umieszczenie lub zlecenie umieszczenia oznakowania CE producent wskazuje, że bierze na siebie odpowiedzialność za zgodność wyrobu budowlanego z deklarowanymi właściwościami użytkowymi oraz za jego zgodność ze wszystkimi mającymi zastosowanie wymaganiami określonymi w niniejszym rozporządzeniu i innym stosownym ustawodawstwie harmonizacyjnym Unii odnoszącym się do umieszczania tego oznakowania.

Zasady umieszczania oznakowania CE określone w innych stosownych aktach prawodawstwa harmonizacyjnego Unii mają zastosowanie bez uszczerbku dla przepisów niniejszego ustępu.

3. Dla każdego wyrobu budowlanego objętego normą zharmonizowaną lub dla którego wydana została europejska ocena techniczna oznakowanie CE jest jedynym oznakowaniem potwierdzającym zgodność wyrobu budowlanego z deklarowanymi właściwościami użytkowymi w odniesieniu do jego zasadniczych charakterystyk, objętych tą normą zharmonizowaną lub europejską oceną techniczną.

Państwa członkowskie nie wprowadzają zatem do środków krajowych żadnych odniesień lub wycofują z nich wszelkie odniesienia do innego niż oznakowanie CE oznakowania potwierdzającego zgodność z deklarowanymi właściwościami użytkowymi w odniesieniu do zasadniczych charakterystyk objętych zharmonizowaną specyfikacją techniczną.

4. Państwo członkowskie nie zakazuje ani nie utrudnia, na swoim terytorium lub w zakresie swojej odpowiedzialności, udostępniania na rynku ani stosowania wyrobów budowlanych noszących oznakowanie CE, jeśli deklarowane właściwości użytkowe odpowiadają wymaganiom dla takiego zastosowania w danym państwie członkowskim.

5. Państwo członkowskie zapewnia, by stosowanie wyrobów budowlanych noszących oznakowanie CE nie było utrudnione przez przepisy lub warunki wprowadzane przez organy publiczne lub przez organizacje prywatne działające jako przedsiębiorstwo publiczne lub jako organ publiczny ze względu na swoją pozycję monopolistyczną lub na mocy mandatu publicznego, jeśli deklarowane właściwości użytkowe odpowiadają wymaganiom dla takiego zastosowania w danym państwie członkowskim.

6. Metody stosowane przez państwa członkowskie w ich wymaganiach dotyczących obiektów budowlanych oraz inne krajowe przepisy związane z zasadniczymi charakterystykami wyrobów budowlanych są zgodne ze zharmonizowanymi specyfikacjami technicznymi.

Artykuł 9

Zasady i warunki umieszczania oznakowania CE

1. Oznakowanie CE umieszcza się na wyrobie budowlanym lub na jego etykiecie w sposób widoczny, czytelny i trwały. W przypadku gdy nie jest to możliwe lub nie można tego zapewnić z uwagi na charakter wyrobu, umieszcza się je na opakowaniu lub na dokumentach towarzyszących.

2. Oznakowaniu CE towarzyszą dwie ostatnie cyfry roku, w którym zostało ono po raz pierwszy umieszczone, nazwa lub znak identyfikujący producenta i adres jego siedziby, niepowtarzalny kod identyfikacyjny typu wyrobu, numer referencyjny deklaracji właściwości użytkowych, poziom lub klasa zadeklarowanych właściwości użytkowych, odniesienie do zastosowanej zharmonizowanej specyfikacji technicznej, w stosownych przypadkach numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej oraz zamierzone zastosowanie wyrobu określone w zastosowanej zharmonizowanej specyfikacji technicznej.

3. Oznakowanie CE umieszcza się przed wprowadzeniem wyrobu budowlanego do obrotu. Może mu towarzyszyć piktoqram lub inny znak wyraźnie wskazujący na szczególne zagrożenie lub zastosowanie.

Artykuł 10

Punkty kontaktowe ds. wyrobów budowlanych

1. Państwa członkowskie wyznaczają punkty kontaktowe ds. wyrobów budowlanych zgodnie z art. 9 rozporządzenia (WE) nr 764/2008.

2. Art. 10 i 11 rozporządzenia (WE) nr 764/2008 mają zastosowanie do punktów kontaktowych ds. wyrobów budowlanych.

3. W stosunku do zadań określonych w art. 10 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 764/2008, każde państwo członkowskie zapewnia, by punkty kontaktowe ds. wyrobów budowlanych dostarczały informacje o przepisach obowiązujących na jego terytorium mających na celu spełnienie podstawowych wymagań dotyczących obiektów budowlanych mających zastosowanie do zamierzonego zastosowania każdego wyrobu budowlanego, jak określono w art. 6 ust. 3 lit. e) niniejszego rozporządzenia.

ROZDZIAŁ III

OBOWIĄZKI PODMIOTÓW GOSPODARCZYCH

Artykuł 11

Obowiązki producentów

1. Producenci sporządzają deklarację właściwości użytkowych zgodnie z art. 4-7 i umieszczają oznakowanie CE zgodnie z art. 8 i 9.

Producenci sporządzają, jako podstawę do deklaracji właściwości użytkowych, dokumentację techniczną opisującą wszystkie istotne elementy związane z wymaganym systemem oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych.

2. Producenci przechowują dokumentację techniczną oraz deklarację właściwości użytkowych przez okres dziesięciu lat od momentu wprowadzenia wyrobu budowlanego do obrotu.

W stosownych przypadkach Komisja może za pomocą aktów delegowanych zgodnie z art. 60 zmienić ten okres dla określonych rodzin wyrobów budowlanych na podstawie oczekiwanej długości życia lub roli wyrobu budowlanego w obiektach budowlanych.

3. Producenci zapewniają istnienie procedur zapewniających utrzymanie w produkcji seryjnej deklarowanych właściwości użytkowych wyrobu. Należy odpowiednio uwzględnić zmiany w typie wyrobu oraz w mających zastosowanie zharmonizowanych specyfikacjach technicznych.

Producenci – w stosownych przypadkach w odniesieniu do zapewnienia dokładności, wiarygodności i stałości deklarowanych właściwości użytkowych wyrobu budowlanego – prowadzą badania próbek wyrobów budowlanych wprowadzonych do obrotu lub udostępnionych na rynku, rozpatrują reklamacje, oraz jeśli wystąpi taka konieczność, prowadzą ewidencję skarg, wyrobów niezgodnych i wyrobów wycofanych od użytkowników, a także informują dystrybutorów o tego rodzaju działaniach w zakresie monitorowania.

4. Producenci zapewniają, aby ich wyroby budowlane były opatrzone numerem typu, partii lub serii lub inną informacją umożliwiającą ich identyfikację, lub w przypadku gdy wielkość lub charakter wyrobu to uniemożliwiają, aby wymagane informacje były umieszczone na opakowaniu lub w dokumencie towarzyszącym wyrobowi budowlanemu.

5. Producenci wskazują swoją nazwę, zastrzeżoną nazwę handlową lub zastrzeżony znak towarowy i swój adres kontaktowy na wyrobie budowlanym lub – jeśli nie jest to możliwe – na jego opakowaniu lub w dokumencie mu towarzyszącym. Adres wskazuje konkretny punkt, w którym można skontaktować się z producentem.

6. Producenci, podczas udostępniania wyrobu budowlanego na rynku, zapewniają, by wyrobowi towarzyszyły instrukcje obsługi i informacje na temat bezpieczeństwa w języku określonym przez dane państwo członkowskie, łatwo zrozumiałym dla użytkowników.

7. Producenci, którzy uznają lub mają powody, by uważać, że wprowadzony przez nich do obrotu wyrób budowlany nie jest zgodny z deklaracją właściwości użytkowych lub z innymi mającymi zastosowanie wymaganiami określonymi w niniejszym rozporządzeniu, natychmiast podejmują konieczne środki naprawcze w celu zapewnienia zgodności produktu lub, stosownie do okoliczności, jego wycofania z obrotu lub od użytkowników. Ponadto, jeżeli wyrób budowlany stwarza zagrożenie, producenci niezwłocznie informują o tym właściwe organy krajowe państw członkowskich, w których udostępnił wyrób budowlany, podając szczegółowe informacje, w szczególności o niezgodności oraz o podjętych środkach naprawczych.

8. Na uzasadnione żądanie właściwego organu krajowego producenci dostarczają mu wszelkie informacje i dokumentację, niezbędne do wykazania zgodności danego wyrobu budowlanego z deklaracją właściwości użytkowych i z innymi mającymi zastosowanie wymaganiami określonymi w niniejszym rozporządzeniu, w języku łatwo zrozumiałym dla tego organu. Na żądanie tego organu współpracują z nim we wszelkich działaniach podjętych w celu usunięcia zagrożeń, jakie stwarzają wyroby budowlane wprowadzone przez nich do obrotu.

Artykuł 12

Upoważnieni przedstawiciele

1. Na podstawie pisemnego pełnomocnictwa producent może wyznaczyć upoważnionego przedstawiciela.

Sporządzanie dokumentacji technicznej nie wchodzi w zakres pełnomocnictwa udzielonego upoważnionemu przedstawicielowi.

2. Upoważniony przedstawiciel wykonuje zadania określone w pełnomocnictwie. Pełnomocnictwo pozwala upoważnionemu przedstawicielowi na wykonywanie co najmniej następujących zadań:

a) przechowywanie deklaracji właściwości użytkowych i dokumentacji technicznej do dyspozycji krajowych organów nadzoru przez okres, o którym mowa w art. 11 ust. 2;

b) na uzasadnione żądanie właściwego organu krajowego dostarczanie temu organowi wszelkich informacji i dokumentacji, niezbędnych do wykazania zgodności danego wyrobu budowlanego z deklaracją właściwości użytkowych i z innymi mającymi zastosowanie wymaganiami określonymi w niniejszym rozporządzeniu;

c) na żądanie właściwych organów krajowych współpracę z nimi we wszelkich działaniach podjętych w celu usunięcia zagrożeń, jakie stwarzają wyroby budowlane objęte pełnomocnictwem udzielonym upoważnionemu przedstawicielowi.

Artykuł 13

Obowiązki importerów

1. Importerzy wprowadzają do obrotu w Unii wyłącznie wyroby budowlane, które są zgodne z mającymi zastosowanie wymaganiami określonymi w niniejszym rozporządzeniu.

2. Przed wprowadzeniem wyrobu budowlanego do obrotu importerzy zapewniają przeprowadzenie przez producenta oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych. Zapewniają także sporządzenie przez producenta dokumentacji technicznej, o której mowa w art. 11 ust. 1 akapit drugi, oraz deklaracji właściwości użytkowych zgodnie z art. 4, 6 i 7. Importerzy zapewniają także, by wyrób nosił, gdy jest to wymagane, oznakowanie CE, by wyrobowi towarzyszyły wymagane dokumenty oraz by producent spełnił wymagania określone w art. 11 ust. 4 i 5.

W przypadku gdy importer uznaje lub ma powody, by uważać, że wyrób budowlany nie jest zgodny z deklaracją właściwości użytkowych lub z innymi mającymi zastosowanie wymaganiami określonymi w niniejszym rozporządzeniu, nie wprowadza wyrobu budowlanego do obrotu, dopóki wyrób ten nie będzie odpowiadał towarzyszącej mu deklaracji właściwości użytkowych i innym mającym zastosowanie wymaganiami określonym w niniejszym rozporządzeniu lub dopóki deklaracja właściwości użytkowych nie zostanie poprawiona. Ponadto, jeżeli wyrób budowlany stwarza zagrożenie, importer informuje o tym producenta oraz organy nadzoru rynku.

3. Importerzy wskazują swoją nazwę, nazwę zastrzeżoną lub zastrzeżony znak towarowy i swój adres kontaktowy na wyrobie budowlanym lub - jeśli nie jest to możliwe – na jego opakowaniu lub w dokumencie towarzyszącym wyrobowi.

4. Importerzy, podczas udostępniania wyrobu budowlanego na rynku, zapewniają, by wyrobowi towarzyszyły instrukcje obsługi i informacje na temat bezpieczeństwa w języku określonym przez dane państwo członkowskie, łatwo zrozumiałym dla użytkowników.

5. Importerzy zapewniają, aby – w czasie, gdy ponoszą oni odpowiedzialność za wyrób budowlany – warunki jego przechowywania lub transportu nie wpływały niekorzystnie na jego zgodność z deklaracją właściwości użytkowych i z innymi mającymi zastosowanie wymaganiami określonymi w niniejszym rozporządzeniu.

6. Importerzy – w stosownych przypadkach w odniesieniu do zapewnienia dokładności, wiarygodności i stałości deklarowanych właściwości użytkowych wyrobu budowlanego – prowadzą badania próbek wyrobów budowlanych wprowadzonych do obrotu lub udostępnionych na rynku, rozpatrują reklamacje, oraz jeśli wystąpi taka konieczność, prowadzą ewidencję skarg, wyrobów niezgodnych i wyrobów wycofanych od użytkowników, a także informują dystrybutorów o tego rodzaju działaniach w zakresie monitorowania.

7. Importerzy, którzy uznają lub mają powody, by uważać, że wprowadzony przez nich do obrotu wyrób budowlany nie jest zgodny z deklaracją właściwości użytkowych lub z innymi mającymi zastosowanie wymaganiami określonymi w niniejszym rozporządzeniu, natychmiast podejmują konieczne środki naprawcze w celu zapewnienia zgodności wyrobu lub, stosownie do okoliczności, jego wycofania z obrotu lub od użytkowników. Ponadto, jeżeli wyrób stwarza zagrożenie, importerzy niezwłocznie informują o tym właściwe organy krajowe państw członkowskich, w których udostępnił wyrób budowlany, podając szczegółowe informacje, w szczególności o niezgodności oraz o podjętych środkach naprawczych.

8. Importerzy przechowują kopię deklaracji właściwości użytkowych do dyspozycji organów nadzoru rynku przez okres, o którym mowa w art. 11 ust. 2, i zapewniają, by dokumentacja techniczna została udostępniana tym organom na ich żądanie.

9. Na uzasadnione żądanie właściwego organu krajowego importerzy dostarczają mu wszelkie informacje i dokumentację, niezbędne do wykazania zgodności danego wyrobu budowlanego z deklaracją właściwości użytkowych i z innymi mającymi zastosowanie wymaganiami określonymi w niniejszym rozporządzeniu, w języku łatwo zrozumiałym dla tego organu. Na żądanie tego organu współpracują z nim we wszelkich działaniach podjętych w celu usunięcia zagrożeń, jakie stwarzają wyroby budowlane wprowadzone przez nich do obrotu.

Artykuł 14

Obowiązki dystrybutorów

1. Udostępniając wyrób budowlany na rynku, dystrybutorzy działają z należytą starannością w odniesieniu do wymagań niniejszego rozporządzenia.

2. Przed udostępnieniem wyrobu budowlanego na rynku dystrybutorzy zapewniają, by wyrób nosił, gdy jest to wymagane, oznakowanie CE i by towarzyszyły mu dokumenty wymagane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem oraz instrukcje obsługi i informacje dotyczące bezpieczeństwa w języku określonym przez dane państwo członkowskie, łatwo zrozumiałym dla użytkowników. Dystrybutorzy zapewniają także spełnienia przez producenta i importera wymagań określonych odpowiednio w art. 11 ust. 4 i 5 i art. 13 ust. 3.

W przypadku gdy dystrybutor uznaje lub ma powody, by uważać, że wyrób budowlany nie jest zgodny z deklaracją właściwości użytkowych lub z innymi mającymi zastosowanie wymaganiami określonymi w niniejszym rozporządzeniu, nie udostępnia wyrobu budowlanego na rynku, dopóki wyrób ten nie będzie zgodny z towarzyszącą mu deklaracją właściwości użytkowych i z innymi mającymi zastosowanie wymaganiami określonymi w niniejszym rozporządzeniu lub dopóki deklaracja właściwości użytkowych nie zostanie poprawiona. Ponadto, jeżeli wyrób stwarza zagrożenie, dystrybutor informuje o tym producenta lub importera oraz organy nadzoru rynku.

3. Dystrybutor zapewnia, aby – w czasie, gdy ponosi on odpowiedzialność za wyrób budowlany – warunki jego przechowywania lub transportu nie wpływały niekorzystnie na jego zgodność z deklaracją właściwości użytkowych i z innymi mającymi zastosowanie wymaganiami określonymi w niniejszym rozporządzeniu.

4. Dystrybutorzy, którzy uznają lub mają powody, by uważać, że udostępniony przez nich na rynku wyrób budowlany nie jest zgodny z deklaracją właściwości użytkowych lub z innymi mającymi zastosowanie wymaganiami określonymi w niniejszym rozporządzeniu, upewniają się, że podejmowane są środki naprawcze niezbędne do zapewnienia zgodności wyrobu, jego wycofania z obrotu lub od użytkowników, stosownie do okoliczności. Ponadto jeżeli wyrób stwarza zagrożenie, dystrybutorzy niezwłocznie informują o tym właściwe organy krajowe państw członkowskich, w których udostępnił wyrób, podając szczegółowe informacje, w szczególności o niezgodności oraz o podjętych środkach naprawczych.

5. Na uzasadnione żądanie właściwego organu krajowego dystrybutorzy dostarczają mu wszelkie informacje i dokumentację, niezbędne do wykazania zgodności danego wyrobu budowlanego z deklaracją właściwości użytkowych i z innymi mającymi zastosowanie wymaganiami określonymi w niniejszym rozporządzeniu, w języku łatwo zrozumiałym dla tego organu. Na żądanie tego organu współpracują z nim we wszelkich działaniach podjętych w celu usunięcia zagrożeń, jakie stwarzają wyroby budowlane udostępnione przez nich na rynku.

Artykuł 15

Przypadki, w których obowiązki producentów stosuje się do importerów i dystrybutorów

Importer lub dystrybutor uważa się na użytek niniejszego rozporządzenia za producenta, wskutek czego podlegają oni obowiązkowi producenta określonym w art. 11, w przypadku gdy wprowadzają oni wyrób do obrotu pod własną nazwą lub znakiem towarowym lub gdy zmieniają oni w taki sposób wyrób budowlany wcześniej wprowadzony do obrotu, że może to wpływać na zgodność z deklaracją właściwości użytkowych.

Artykuł 16

Identyfikacja podmiotów gospodarczych

Przez okres, o którym mowa w art. 11 ust. 2, podmioty gospodarcze są w stanie zidentyfikować na żądanie organów nadzoru rynku następujące podmioty:

- a) każdy podmiot gospodarczy, który dostarczył im wyrób;
- b) każdy podmiot gospodarczy, któremu dostarczyły wyrób.

ROZDZIAŁ IV

ZHARMONIZOWANE SPECYFIKACJE TECHNICZNE

Artykuł 17

Normy zharmonizowane

1. Normy zharmonizowane ustanawiane są przez europejskie organy normalizacyjne wymienione w załączniku I do dyrektywy 98/34/WE na podstawie wniosków (zwanym dalej „mandatami”) wydanych przez Komisję zgodnie z art. 6 tej dyrektywy po przeprowadzeniu konsultacji ze Stałym Komitetem ds. Budownictwa, o którym mowa w art. 64 niniejszego rozporządzenia (zwanym dalej „Stałym Komitetem ds. Budownictwa”).

2. Normy zharmonizowane określają metody i kryteria oceny właściwości użytkowych wyrobów budowlanych w odniesieniu do ich zasadniczych charakterystyk.

O ile tak przewidziano w odpowiednim mandacie, norma zharmonizowana odnosi się do zamierzonego zastosowania wyrobów, które ma objąć.

Normy zharmonizowane określają – w stosownych przypadkach i nie zagrażając dokładności, wiarygodności i stałości wyników – mniej uciążliwe od badań metody oceny właściwości użytkowych wyrobów budowlanych w odniesieniu do ich zasadniczych charakterystyk.

3. Europejskie organy normalizacyjne określają w normach zharmonizowanych mającą zastosowanie zakładową kontrolę produkcji, która uwzględnia szczególne warunki procesu produkcyjnego danego wyrobu budowlanego.

Norma zharmonizowana zawiera szczegóły techniczne niezbędne do wdrożenia systemu oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych.

4. Komisja ocenia zgodność norm zharmonizowanych ustanowionych przez europejskie organy normalizacyjne z odpowiednimi mandatami.

Komisja publikuje w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* wykaz odniesień do norm zharmonizowanych, które są zgodne z odpowiednimi mandatami.

Dla każdej normy zharmonizowanej w wykazie wskazuje się:

- a) odniesienia do zastępowanych zharmonizowanych specyfikacji technicznych, o ile istnieją;
- b) datę początkową okresu koegzystencji;
- c) datę końcową okresu koegzystencji.

Komisja publikuje aktualizacje tego wykazu.

Od daty początkowej okresu koegzystencji możliwe jest stosowanie normy zharmonizowanej do sporządzenia deklaracji właściwości użytkowych dla wyrobu budowlanego objętego tą normą. Krajowe organy normalizacyjne są zobowiązane do transpozycji norm zharmonizowanych zgodnie z dyrektywą 98/34/WE.

Bez uszczerbku dla art. 36–38 od daty końcowej okresu koegzystencji norma zharmonizowana jest wyłącznym środkiem służącym sporządzaniu deklaracji właściwości użytkowych dla wyrobu budowlanego objętego tą normą.

Wraz z końcem okresu koegzystencji wycofuje się normy krajowe sprzeczne z normą zharmonizowaną, a państwa członkowskie pozbawiają ważności wszystkie przepisy krajowe sprzeczne z daną normą zharmonizowaną.

Artykuł 18

Formalny sprzeciw wobec norm zharmonizowanych

1. Jeżeli państwo członkowskie lub Komisja uważa, że norma zharmonizowana nie spełnia całkowicie wymagań określonych w odpowiednim mandacie, dane państwo członkowskie lub Komisja kieruje sprawę do komitetu ustanowionego na mocy art. 5 dyrektywy 98/34/WE, wraz z uzasadnieniem. Komitet ten, po konsultacji z odpowiednimi europejskimi organami normalizacyjnymi oraz ze Stałym Komitetem ds. Budownictwa, niezwłocznie wydaje swoją opinię.

2. W świetle opinii komitetu ustanowionego na mocy art. 5 dyrektywy 98/34/WE Komisja podejmuje decyzję o opublikowaniu odniesień do danej normy zharmonizowanej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, ich niepublikowaniu, opublikowaniu ich z zastrzeżeniami, utrzymaniu, utrzymaniu z zastrzeżeniami lub wycofaniu.

3. Komisja informuje zainteresowany europejski organ normalizacyjny o swojej decyzji oraz, w razie konieczności, zwraca się z wnioskiem o zmianę stosownej normy zharmonizowanej.

Artykuł 19

Europejski dokument oceny

1. W następstwie wniosku o wydanie europejskiej oceny technicznej złożonego przez producenta organizacja JOT opracowuje i przyjmuje europejski dokument oceny dla każdego wyrobu budowlanego nieobjętego lub nie w pełni objętego normą zharmonizowaną, którego właściwości użytkowe w odniesieniu do jego zasadniczych charakterystyk nie mogą być w pełni ocenione zgodnie z istniejącą normą zharmonizowaną, ponieważ między innymi:

- a) dany wyrób nie jest objęty zakresem żadnej istniejącej normy zharmonizowanej;
- b) w odniesieniu do co najmniej jednej zasadniczej charakterystyki tego wyrobu metoda oceny przewidziana w normie zharmonizowanej nie jest właściwa; lub
- c) norma zharmonizowana nie przewiduje żadnej metody oceny w odniesieniu do co najmniej jednej zasadniczej charakterystyki tego wyrobu.

2. Procedura przyjmowania europejskiego dokumentu oceny przeprowadzana jest z poszanowaniem zasad określonych w art. 20 i jest zgodna z art. 21 i załącznikiem II.

3. Komisja może zgodnie z art. 60 przyjąć akty delegowane w celu zmiany załącznika II i ustalenia dodatkowych przepisów proceduralnych dotyczących opracowywania i przyjmowania europejskich dokumentów oceny.

Artykuł 20

Zasady opracowywania i przyjmowania europejskich dokumentów oceny

1. Procedura opracowywania i przyjmowania europejskich dokumentów oceny:

- a) jest jasna dla zainteresowanego producenta;
- b) określa właściwe obowiązkowe terminy, by uniknąć nieuzasadnionych opóźnień;
- c) uwzględnia w sposób właściwy ochronę tajemnicy handlowej i poufności;
- d) umożliwia odpowiedni udział Komisji;
- e) jest opłacalna dla producenta; oraz
- f) zapewnia wystarczającą kolegalność i koordynację między JOT wyznaczonymi dla danego wyrobu.

2. JOT wraz z organizacją JOT ponoszą pełne koszty opracowania i przyjęcia europejskich dokumentów oceny.

Artykuł 21

Obowiązki odpowiedzialnej JOT po otrzymaniu wniosku dotyczącego europejskiej oceny technicznej

1. JOT otrzymująca wniosek dotyczący europejskiej oceny technicznej (zwana dalej „odpowiedzialną JOT”) informuje producenta, jeżeli ten wyrób budowlany jest w całości lub w części objęty zharmonizowaną specyfikacją techniczną w następujący sposób:

- a) jeżeli wyrób jest w pełni objęty normą zharmonizowaną, odpowiedzialna JOT informuje producenta, że zgodnie z art. 19 ust. 1 europejska ocena techniczna nie może być wydana dla tego wyrobu;
- b) jeżeli wyrób jest w pełni objęty europejskim dokumentem oceny, odpowiedzialna JOT informuje producenta, że ten dokument będzie służył jako podstawa europejskiej oceny technicznej, która ma zostać wydana;
- c) jeżeli wyrób nie jest objęty lub nie jest w pełni objęty żadną zharmonizowaną specyfikacją techniczną, odpowiedzialna JOT stosuje procedury określone w załączniku II lub ustanowione zgodnie z art. 19 ust. 3.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 lit. b) i c), odpowiedzialna JOT informuje organizację JOT oraz Komisję o zawartości wniosku oraz odniesieniu do stosownej decyzji Komisji dotyczącej oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych, którą odpowiedzialna JOT zamierza zastosować do tego wyrobu, lub też o braku takiej decyzji Komisji.

3. Jeżeli Komisja uzna, że nie istnieje właściwa dla tego wyrobu budowlanego decyzja dotycząca oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych, zastosowanie ma art. 28.

Artykuł 22

Publikacja

Europejskie dokumenty oceny przyjęte przez organizację JOT przesyłane są Komisji, która publikuje wykaz odniesień do przyjętych europejskich dokumentów oceny w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Komisja publikuje aktualizacje tego wykazu.

Artykuł 23

Rozstrzygnięcie sporów między JOT

Jeżeli JOT nie uzgodniły europejskiego dokumentu oceny w przewidzianym terminie, organizacja JOT przekazuje sprawę Komisji w celu jej właściwego rozstrzygnięcia.

Artykuł 24

Zawartość europejskiego dokumentu oceny

1. Europejski dokument oceny zawiera co najmniej ogólny opis wyrobu budowlanego, zasadnicze charakterystyki oraz metody i kryteria oceny jego właściwości użytkowych w odniesieniu do jego zasadniczych charakterystyk, które są odnoszone do jego zastosowania przewidzianego przez producenta. W szczególności europejski dokument oceny zawiera wykaz zasadniczych charakterystyk istotnych z punktu widzenia zamierzonego zastosowania wyrobu i uzgodnionych przez producenta z organizacją JOT.

2. Europejski dokument oceny zawiera zasady zakładowej kontroli produkcji, która ma być stosowana, z uwzględnieniem warunków procesu produkcyjnego danego wyrobu budowlanego.

3. W przypadku gdy właściwości użytkowe odnoszące się do niektórych zasadniczych charakterystyk wyrobu mogą zostać właściwie ocenione z wykorzystaniem metod i kryteriów ustanowionych w innych zharmonizowanych specyfikacjach technicznych lub wytycznych, o których mowa w art. 66 ust. 3, lub wykorzystywanych zgodnie z art. 9 dyrektywy 89/106/EWG do

dnia 1 lipca 2013 r. w kontekście wydawania europejskich aprobat technicznych, te istniejące metody i kryteria włącza się do europejskiego dokumentu oceny jako jego części.

Artykuł 25

Formalny sprzeciw wobec europejskich dokumentów oceny

1. Jeżeli państwo członkowskie lub Komisja uważa, że europejski dokument oceny nie spełnia całkowicie wymagań w odniesieniu do podstawowych wymagań dotyczących obiektów budowlanych, określonych w załączniku I, dane państwo członkowskie lub Komisja przedstawia sprawę Stałemu Komitetowi ds. Budownictwa wraz z uzasadnieniem. Stały Komitet ds. Budownictwa, po przeprowadzeniu konsultacji z organizacją JOT, niezwłocznie wydaje swoją opinię.

2. W świetle opinii Stałego Komitetu ds. Budownictwa Komisja podejmuje decyzję o opublikowaniu odniesień do danych europejskich dokumentów oceny w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, ich niepublikowaniu, opublikowaniu ich z zastrzeżeniami, utrzymaniu, utrzymaniu z zastrzeżeniami lub wycofaniu.

3. Komisja informuje odpowiednio organizację JOT o decyzji oraz, w razie konieczności, zwraca się z wnioskiem o zmianę danego europejskiego dokumentu oceny.

Artykuł 26

Europejska ocena techniczna

1. JOT wydaje europejską ocenę techniczną na wniosek producenta, na podstawie europejskiego dokumentu oceny ustanowionego zgodnie z procedurą opisaną w art. 21 i załączniku II.

O ile istnieje europejski dokument oceny, europejska ocena techniczna może zostać wydana nawet w przypadku, gdy wydany został mandat do przyjęcia normy zharmonizowanej. Wydanie oceny jest możliwe do rozpoczęcia okresu koegzystencji określonego przez Komisję zgodnie z art. 17 ust. 4.

2. Europejska ocena techniczna zawiera właściwości użytkowe podlegające zadeklarowaniu, wyrażone w poziomach lub klasach, lub w sposób opisowy, odnoszące się do zasadniczych charakterystyk, które zostały uzgodnione przez producenta i JOT, do której skierowano wniosek o europejską ocenę techniczną dla deklarowanego zamierzonego zastosowania wyrobu, oraz szczegóły techniczne niezbędne do wdrożenia systemu oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych.

3. Aby zagwarantować jednolite stosowanie niniejszego artykułu, Komisja przyjmuje akty wykonawcze w celu ustalenia formy europejskiej oceny technicznej, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 64 ust. 2.

Artykuł 27

Poziomy lub klasy właściwości użytkowych

1. Komisja może przyjąć akty delegowane zgodnie z art. 60, by ustanowić klasy właściwości użytkowych w odniesieniu do zasadniczych charakterystyk wyrobów budowlanych.

2. W przypadku gdy Komisja ustanowiła klasy właściwości użytkowych w odniesieniu do zasadniczych charakterystyk wyrobów budowlanych, europejskie organy normalizacyjne stosują te klasy w normach zharmonizowanych. W stosownych przypadkach organizacja JOT stosuje te klasy w europejskich dokumentach oceny.

W przypadku gdy klasy właściwości użytkowych w odniesieniu do zasadniczych charakterystyk wyrobów budowlanych nie zostały ustanowione przez Komisję, mogą one zostać ustanowione przez europejskie organy normalizacyjne w normach zharmonizowanych na podstawie zmienionego mandatu.

3. Jeżeli jest to przewidziane w odpowiednich mandatach, europejskie organy normalizacyjne ustanawiają w normach zharmonizowanych wartości progowe w odniesieniu do zasadniczych charakterystyk, a w stosownych przypadkach również dla zamierzonych zastosowań, jakie wyroby budowlane mają spełniać w państwach członkowskich.

4. W przypadku gdy europejskie organy normalizacyjne ustanowiły klasy właściwości użytkowych w normie zharmonizowanej, organizacja JOT stosuje te klasy w europejskich dokumentach oceny, o ile mają one znaczenie dla danego wyrobu budowlanego.

We wszystkich stosownych przypadkach organizacja JOT może – za zgodą Komisji i po przeprowadzeniu konsultacji ze Stałym Komitetem ds. Budownictwa – ustanowić w europejskim dokumencie oceny klasy właściwości użytkowych i wartości progowe w odniesieniu do zasadniczych charakterystyk wyrobu budowlanego w ramach jego zamierzonego zastosowania przewidzianego przez producenta.

5. Komisja może przyjąć akty delegowane zgodnie z art. 60, by ustanowić warunki, na jakich wyroby budowlane zostają uznane za spełniające określony poziom lub klasę właściwości użytkowych bez badań lub bez dalszych badań.

W przypadku gdy takie warunki nie zostały ustanowione przez Komisję, mogą zostać ustanowione przez europejskie organy normalizacyjne w normach zharmonizowanych na podstawie zmienionego mandatu.

6. W przypadku gdy Komisja ustanowiła systemy klasyfikacji zgodnie z ust. 1, państwa członkowskie mogą określać poziomy lub klasy właściwości użytkowych wyrobów budowlanych w odniesieniu do zasadniczych charakterystyk tych wyrobów wyłącznie zgodnie z tymi systemami klasyfikacji.

7. Europejskie organy normalizacyjne i organizacja JOT uwzględniają potrzeby państw członkowskich w dziedzinie regulacji prawnych podczas określania wartości progowych lub klas właściwości użytkowych.

Artykuł 28

Ocena i weryfikacja stałości właściwości użytkowych

1. Ocena i weryfikacja stałości właściwości użytkowych wyrobów budowlanych w odniesieniu do ich zasadniczych charakterystyk przeprowadzana jest zgodnie z jednym z systemów określonych w załączniku V.

2. W drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 60 Komisja ustala i może zmienić ustalenia, który system lub które systemy mają zastosowanie do danego wyrobu budowlanego lub rodziny wyrobów budowlanych lub danej zasadniczej charakterystyki, uwzględniając w szczególności ich wpływ na zdrowie i bezpieczeństwo ludzi oraz wpływ na środowisko. Komisja uwzględnia także udokumentowane doświadczenia płynące z nadzoru rynku przekazane jej przez organy krajowe.

Komisja wybiera najmniej uciążliwy system lub systemy zgodne z wypełnieniem wszystkich podstawowych wymagań dotyczących obiektów budowlanych.

3. Ustalony w powyższy sposób system lub systemy wskazuje się w mandatach do przyjęcia norm zharmonizowanych i w zharmonizowanych specyfikacjach technicznych.

ROZDZIAŁ V

JEDNOSTKI DS. OCENY TECHNICZNEJ

Artykuł 29

Wyznaczenie, monitorowanie i ocena JOT

1. Państwa członkowskie mogą wyznaczyć działające na ich terytorium JOT, w szczególności dla jednej lub kilku grup wyrobów wymienionych w załączniku IV, tabela 1.

Państwa członkowskie, które wyznaczyły JOT, przekazują pozostałym państwom członkowskim i Komisji nazwę i adres tej jednostki oraz grupy wyrobów, dla których została wyznaczona.

2. Komisja podaje do wiadomości publicznej w formie elektronicznej wykaz JOT ze wskazaniem grup wyrobów lub wyrobów budowlanych, dla których zostały one wyznaczone.

Komisja podaje do wiadomości publicznej aktualizację tego wykazu.

3. Państwa członkowskie monitorują działania i kompetencje wyznaczonych przez nie JOT i oceniają je w odniesieniu do odpowiednich kryteriów określonych w załączniku IV, tabela 2.

Państwa członkowskie informują Komisję o ich krajowych procedurach wyznaczania JOT, o monitorowaniu ich działalności i kompetencji oraz o wszelkich zmianach w tym zakresie.

4. Komisja przyjmuje wytyczne dotyczące oceny JOT po przeprowadzeniu konsultacji ze Stałym Komitetem ds. Budownictwa.

Artykuł 30

Wymagania dotyczące JOT

1. JOT przeprowadza ocenę i wydaje europejską ocenę techniczną dla grupy wyrobów, dla której została wyznaczona.

JOT spełnia wymagania określone w załączniku IV, tabela 2, w zakresie, dla którego została wyznaczona.

2. W przypadku gdy JOT przestaje spełniać wymagania, o których mowa w ust. 1, państwo członkowskie odwołuje wyznaczenie tej JOT dla odpowiedniej grupy wyrobów oraz informuje o tym Komisję i pozostałe państwa członkowskie.

Artykuł 31

Koordynacja między JOT

1. JOT ustanawiają organizację do spraw oceny technicznej.

2. Organizację JOT uznaje się za jednostkę dążącą do osiągnięcia celu będącego przedmiotem interesu ogólnoeuropejskiego w rozumieniu art. 162 rozporządzenia Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r. ustanawiającego

szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich⁽¹⁾.

3. Wspólne cele w zakresie współpracy oraz warunki administracyjne i finansowe odnoszące się do dotacji udzielanych organizacji JOT można określić w ramowej umowie o partnerstwie podpisanej przez Komisję i tę organizację, zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich⁽²⁾ (rozporządzenie finansowe) i rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 2342/2002. Parlament Europejski i Rada zostają poinformowani o zawarciu takiej umowy.

4. Organizacja JOT wykonuje co najmniej następujące zadania:

a) organizuje koordynację między JOT i zapewnia współpracę z innymi zainteresowanymi stronami;

b) koordynuje stosowanie procedur określonych w art. 21 i w załączniku II oraz zapewnia potrzebne w tym celu wsparcie;

c) opracowuje i przyjmuje europejskie dokumenty oceny;

d) informuje Komisję o wszelkich sprawach związanych z przygotowaniem europejskich dokumentów oceny oraz o wszelkich kwestiach dotyczących interpretacji procedur określonych w art. 21 i w załączniku II oraz proponuje Komisji usprawnienia oparte na zdobytym doświadczeniu;

e) przekazuje Komisji i państwu członkowskiemu, które wyznaczyło JOT niewykonującą swych zadań zgodnie z procedurami określonymi w art. 21 i w załączniku II, wszelkie uwagi dotyczące tej JOT;

f) zapewnia, by przyjęte europejskie dokumenty oceny i odniesienia do europejskich ocen technicznych były publicznie dostępne.

Organizacja JOT posiada w celu wykonywania tych zadań sekretariat.

5. Państwa członkowskie zapewniają udostępnianie przez JOT zasobów finansowych i ludzkich organizacji JOT.

⁽¹⁾ Dz.U. L 357 z 31.12.2002, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1.

Artykuł 32

Finansowanie unijne

1. Finansowanie unijne może zostać przyznane organizacji JOT w celu wykonywania zadań, o których mowa w art. 31 ust. 4.
2. Wysokość środków przyznawanych na zadania określone w art. 31 ust. 4 jest ustalana każdego roku przez władzę budżetową w granicach obowiązujących ram finansowych.

Artykuł 33

Ustalenia finansowe

1. Finansowanie unijne jest zapewniane organizacji JOT bez wezwania do składania wniosków w celu wykonywania zadań, o których mowa w art. 31 ust. 4, na które zgodnie z rozporządzeniem finansowym mogą zostać przyznane dotacje.
2. Działania sekretariatu organizacji JOT, o którym mowa w art. 31 ust. 4, mogą być finansowane na zasadzie dotacji operacyjnych. W przypadku wznowienia dotacje operacyjne nie będą automatycznie zmniejszane.
3. Umowy w sprawie przyznania dotacji mogą dopuszczać pokrywanie kosztów ogólnych ponoszonych przez beneficjenta według stawki ryczałtowej, maksymalnie na poziomie 10 % łącznych kwalifikowalnych kosztów bezpośrednich związanych z działaniami, z wyjątkiem tych przypadków, gdy koszty pośrednie ponoszone przez beneficjenta są pokrywane ze środków dotacji operacyjnych pochodzących z budżetu ogólnego Unii.

Artykuł 34

Zarządzanie i monitorowanie

1. Środki przeznaczone przez władzę budżetową na finansowanie zadań określonych w art. 31 ust. 4 mogą być również wykorzystywane na pokrycie wydatków administracyjnych związanych z przygotowaniem, monitorowaniem, inspekcjami, audytem i oceną, które są bezpośrednio konieczne do osiągnięcia celów niniejszego rozporządzenia i które obejmują w szczególności badania, posiedzenia, działalność w dziedzinie informacji i publikacji, wydatki związane z sieciami informatycznymi służącymi do wymiany informacji, jak również wszelkie inne wydatki na pomoc administracyjną i techniczną, z której Komisja może korzystać w związku z działaniami związanymi z opracowywaniem i przyjmowaniem europejskich dokumentów oceny oraz wydawaniem europejskich ocen technicznych.
2. Komisja ocenia odpowiedniość zadań określonych w art. 31 ust. 4, które są finansowane ze środków unijnych, w świetle wymogów wynikających z polityk i prawodawstwa Unii oraz informuje Parlament Europejski i Radę o rezultatach tej oceny do dnia 1 stycznia 2017 r., a następnie co pięć lat.

Artykuł 35

Ochrona interesów finansowych Unii

1. Komisja zapewnia, aby podczas realizacji działań finansowanych na mocy niniejszego rozporządzenia, interesy finansowe Unii były chronione dzięki stosowaniu środków zapobiegawczych przeciwko nadużyciom, korupcji i innym czynom bezprawnym, poprzez skuteczne kontrole oraz poprzez odzyskiwanie kwot nienależnie wypłaconych, a także, w razie wykrycia nieprawidłowości, poprzez stosowanie skutecznych, proporcjonalnych i odstraszcających kar, zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich⁽¹⁾, rozporządzeniem Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami⁽²⁾ oraz z rozporządzeniem (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 maja 1999 r. dotyczącym dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF)⁽³⁾.
2. W odniesieniu do działań finansowanych na mocy niniejszego rozporządzenia, pojęcie nieprawidłowości, o którym mowa w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 2988/95, oznacza jakiegokolwiek naruszenie przepisu prawa Unii lub naruszenie jakiegokolwiek zobowiązania umownego będące wynikiem działania lub zaniechania ze strony podmiotu gospodarczego, które spowodowało lub mogło spowodować szkodę w budżecie ogólnym Unii lub w budżetach zarządzanych przez nią, w wyniku nieuzasadnionego wydatku.
3. Wszelkie porozumienia i umowy wynikające z niniejszego rozporządzenia przewidują monitorowanie i kontrolę finansową ze strony Komisji lub dowolnego upoważnionego przez nią przedstawiciela oraz kontrole Trybunału Obrachunkowego, które mogą w razie konieczności być przeprowadzane na miejscu.

ROZDZIAŁ VI

PROCEDURY UPROSZCZONE

Artykuł 36

Stosowanie specjalnej dokumentacji technicznej

1. Przy określaniu typu wyrobu, producent może zastąpić badanie typu lub obliczenie typu specjalną dokumentacją techniczną, wykazując, że:
 - a) w odniesieniu do jednej lub kilku zasadniczych charakterystyk wyrobu budowlanego, który producent wprowadza do obrotu, uznaje się, że wyrób ten osiąga określony poziom lub klasę właściwości użytkowych bez badań lub obliczeń, lub bez dalszych badań lub obliczeń, zgodnie z warunkami określonymi w odpowiedniej zharmonizowanej specyfikacji technicznej lub w decyzji Komisji;

⁽¹⁾ Dz.U. L 312 z 23.12.1995, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2.

⁽³⁾ Dz.U. L 136 z 31.5.1999, s. 1.

b) wyrób budowlany, objęty normą zharmonizowaną, który producent wprowadza do obrotu należy do tego samego typu wyrobu, co inny wyrób budowlany, produkowany przez innego producenta i już zbadany zgodnie z odpowiednią normą zharmonizowaną. Gdy te warunki są spełnione, producent jest uprawniony do deklarowania właściwości użytkowych odpowiadających wszystkim lub części wyników badań tego innego wyrobu. Producent może wykorzystywać wyniki badań uzyskane przez innego producenta jedynie po otrzymaniu zgody ze strony tego producenta, który pozostaje odpowiedzialny za dokładność, wiarygodność i stałość tych wyników badań; lub

c) wyrób budowlany, objęty zharmonizowaną specyfikacją techniczną, który producent wprowadza do obrotu jest systemem składającym się z części składowych, który producent montuje, ściśle przestrzegając dokładnych instrukcji udzielonych przez dostawcę takiego systemu lub jego części składowej, który to dostawca zbadał już ten system lub tę część składową w odniesieniu do jednej lub kilku jego zasadniczych charakterystyk, zgodnie z odpowiednią zharmonizowaną specyfikacją techniczną. Gdy te warunki są spełnione, producent jest uprawniony do deklarowania właściwości użytkowych odpowiadających wszystkim lub części wyników badań, którym poddano dostarczony mu system lub jego część składową. Producent może wykorzystywać wyniki badań uzyskane przez innego producenta lub dostawcę systemu jedynie po otrzymaniu zgody ze strony tego producenta lub dostawcy systemu, który pozostaje odpowiedzialny za dokładność, wiarygodność i stałość tych wyników badań.

2. Jeśli wyrób budowlany, o którym mowa w ust. 1, należy do rodziny wyrobów budowlanych, dla których mającym zastosowanie systemem oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych jest system 1+ lub 1 określony w załączniku V, weryfikacji specjalnej dokumentacji technicznej dokonuje notyfikowana jednostka certyfikująca wyrób, o której mowa w załączniku V.

Artykuł 37

Stosowanie procedur uproszczonych przez mikroprzedsiębiorstwa

Mikroprzedsiębiorstwa produkujące wyroby budowlane objęte normą zharmonizowaną mogą zastąpić określenie typu wyrobu na podstawie badania typu w ramach mających zastosowanie systemów 3 i 4 określonych w załączniku V przez zastosowanie metod różniących się od metod określonych w mającej zastosowanie normie zharmonizowanej. Producenci ci mogą również traktować wyroby budowlane, do których ma zastosowanie system 3, zgodnie z przepisami dotyczącymi systemu 4. Gdy producent stosuje te uproszczone procedury, wykazuje zgodność wyrobu budowlanego z mającymi zastosowanie wymaganiami za pomocą specjalnej dokumentacji technicznej.

Artykuł 38

Inne procedury uproszczone

1. W przypadku wyrobów budowlanych objętych normą zharmonizowaną i które są produkowane jednostkowo lub na zamówienie w nieseryjnym procesie produkcyjnym w odpowiedzi na specjalne zlecenie, oraz wbudowywane w jednym określonym obiekcie budowlanym, część mającego zastosowanie systemu poświęcona ocenie właściwości użytkowych, jak określono w załączniku V, może zostać zastąpiona przez producenta specjalną dokumentacją techniczną wykazującą zgodność tych wyrobów z mającymi zastosowanie wymaganiami.

2. Jeżeli wyrób budowlany, o którym mowa w ust. 1, należy do rodziny wyrobów budowlanych, dla których mającym zastosowanie systemem oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych jest system 1+ lub 1 określony w załączniku V, weryfikacji specjalnej dokumentacji technicznej dokonuje notyfikowana jednostka certyfikująca wyrób, o której mowa w załączniku V.

ROZDZIAŁ VII

ORGANY NOTYFIKUJĄCE I JEDNOSTKI NOTYFIKOWANE

Artykuł 39

Notyfikacja

Państwa członkowskie notyfikują Komisji i pozostałym państwom członkowskim jednostki upoważnione do wykonywania zadań strony trzeciej w procesie oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych na podstawie niniejszego rozporządzenia (zwane dalej „jednostkami notyfikowanymi”).

Artykuł 40

Organy notyfikujące

1. Państwa członkowskie wyznaczają organ notyfikujący, który odpowiada za opracowanie i stosowanie procedur koniecznych do oceny i notyfikacji jednostek, które mają być upoważnione do wykonywania zadań strony trzeciej w procesie oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych do celów niniejszego rozporządzenia, oraz do monitorowania jednostek notyfikowanych, w tym ich zgodności z art. 43.

2. Państwa członkowskie mogą zdecydować, że ocena oraz monitorowanie, o których mowa w ust. 1, są przeprowadzane przez ich krajowe jednostki akredytujące w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 765/2008 oraz zgodnie z nim.

3. W przypadku, gdy organ notyfikujący przekazuje lub w inny sposób powierza ocenę, notyfikację lub monitorowanie, o których mowa w ust. 1, podmiotowi, który nie jest instytucją rządową, podmiot ten musi posiadać status osoby prawnej oraz spełniać odpowiednio wymagania określone w art. 41. Podmiot taki musi być ponadto przygotowany na zaspokajanie zobowiązań wynikających z jego działalności.

4. Organ notyfikujący ponosi pełną odpowiedzialność za zadania wykonywane przez podmiot, o którym mowa w ust. 3.

Artykuł 41

Wymagania dotyczące organów notyfikujących

1. Organ notyfikujący ustanawiany jest w sposób niepowodujący konfliktu interesów z jednostkami notyfikowanymi.
2. Sposób organizacji i działania organu notyfikującego zapewnia obiektywność i bezstronność jego działalności.
3. Sposób organizacji organu notyfikującego gwarantuje, że każda decyzja związana z notyfikacją jednostki, która ma zostać upoważniona do wykonywania zadań strony trzeciej w procesie oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych, jest podejmowana przez kompetentne osoby spoza grona osób, które przeprowadziły ocenę.
4. Organ notyfikujący nie może oferować ani realizować zadań wykonywanych przez jednostki notyfikowane, ani usług doradczych na zasadach komercyjnych bądź konkurencyjnych.
5. Organ notyfikujący zabezpiecza poufność uzyskanych informacji.
6. Organ notyfikujący musi mieć do dyspozycji kompetentnych pracowników, których liczba jest wystarczająca do właściwego wykonywania jego zadań.

Artykuł 42

Obowiązki państw członkowskich w zakresie informowania

Państwa członkowskie informują Komisję o swoich krajowych procedurach oceny i notyfikacji jednostek, które mają być upoważnione do wykonywania zadań strony trzeciej w procesie oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych, oraz monitorowania jednostek notyfikowanych i wszelkich zmianach tych procedur.

Komisja podaje te informacje do wiadomości publicznej.

Artykuł 43

Wymagania dotyczące jednostek notyfikowanych

1. Do celów notyfikacji jednostka notyfikowana musi spełniać wymagania określone w ust. 2–11.
2. Jednostka notyfikowana jest ustanawiana zgodnie z prawem krajowym i posiada osobowość prawną.

3. Jednostka notyfikowana jest stroną trzecią, niezależną od organizacji lub wyrobu budowlanego, które ocenia.

Jednostka należąca do stowarzyszenia gospodarczego lub federacji zawodowej reprezentującej przedsiębiorstwa zajmujące się projektowaniem, produkcją, dostarczaniem, montażem, stosowaniem lub konserwacją wyrobów budowlanych, które jednostka ta ocenia, może być uważana za taką jednostkę, pod warunkiem, że wykazana zostanie jej niezależność i brak jakichkolwiek konfliktów interesów.

4. Jednostka notyfikowana, jej ściśle kierownictwo oraz pracownicy odpowiedzialni za wykonywanie zadań strony trzeciej w procesie oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych nie mogą być projektantami, producentami, dostawcami, instalatorami, nabywcami, właścicielami, użytkownikami ani konserwatorami wyrobów budowlanych, które oceniają, ani upoważnionymi przedstawicielami żadnej z tych stron. Nie wyklucza to wykorzystania ocenianych wyrobów, które są potrzebne jednostce notyfikowanej do realizacji jej zadań ani wykorzystania tych wyrobów do celów osobistych.

Jednostka notyfikowana, jej ściśle kierownictwo oraz pracownicy odpowiedzialni za wykonywanie zadań strony trzeciej w procesie oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych nie mogą bezpośrednio uczestniczyć w projektowaniu, produkcji lub budowie, wprowadzaniu do obrotu, instalowaniu, stosowaniu lub konserwacji tych wyrobów budowlanych ani też reprezentować stron zaangażowanych w te działania. Nie mogą się angażować w żadną działalność, która mogłaby uchybiać niezależności ich opinii i uczciwości w odniesieniu do zadań, do których zostali notyfikowani. Dotyczy to w szczególności usług doradczych.

Jednostka notyfikowana gwarantuje, że działalność jej spółek zależnych lub podwykonawców nie wpływa na poufność, obiektywizm i bezstronność jej działalności związanej z oceną i weryfikacją.

5. Jednostka notyfikowana i jej pracownicy wykonują zadania strony trzeciej w procesie oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych, zachowując najwyższy stopień uczciwości zawodowej i wymaganych technicznych kompetencji w danej dziedzinie oraz muszą być wolni od wszelkich nacisków i bodźców, zwłaszcza finansowych, mogących wpływać na ich opinię lub wyniki oceny i weryfikacji, szczególnie ze strony osób lub grup osób zainteresowanych wynikami tej działalności.

6. Jednostka notyfikowana jest zdolna do wykonywania wszystkich zadań strony trzeciej w procesie oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych, przydzielonych jej zgodnie z załącznikiem V i w odniesieniu do których została notyfikowana, niezależnie od tego, czy dana jednostka notyfikowana wykonuje wspomniane zadania samodzielnie, czy też są one realizowane w jej imieniu i na jej odpowiedzialność.

Przez cały czas, dla każdego systemu oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych oraz dla każdego rodzaju lub każdej kategorii wyrobów budowlanych, zasadniczych charakterystyk i zadań, w odniesieniu do których została notyfikowana, jednostka notyfikowana dysponuje:

- a) niezbędnymi pracownikami posiadającymi wiedzę techniczną oraz wystarczające i odpowiednie doświadczenie do wykonywania zadań strony trzeciej w procesie oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych;
- b) niezbędnymi opisami procedur, zgodnie z którymi jest przeprowadzana ocena właściwości użytkowych, zapewniającymi przejrzystość oraz możliwość odtworzenia tych procedur; jednostka ta prowadzi odpowiednią politykę i posiada stosowne procedury, które odróżniają zadania wykonywane przez nią w charakterze jednostki notyfikowanej od innych rodzajów działalności;
- c) niezbędnymi procedurami służącymi prowadzeniu jej działalności przy uwzględnieniu wielkości przedsiębiorstwa, sektora, w którym prowadzi działalność, struktury przedsiębiorstwa, stopnia złożoności technologii wytwarzania danego wyrobu oraz masowego lub seryjnego charakteru procesu produkcyjnego.

Jednostka notyfikowana posiada środki konieczne do prawidłowej realizacji zadań o charakterze technicznym i administracyjnym związanych z działalnością, w odniesieniu do której została notyfikowana, oraz ma dostęp do wszystkich niezbędnych urządzeń lub wyposażenia.

7. Pracownicy odpowiedzialni za wykonywanie zadań, w odniesieniu do których jednostka została notyfikowana, posiadają:

- a) solidne wykształcenie techniczne i zawodowe obejmujące wszystkie zadania strony trzeciej w procesie oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych w odpowiednim zakresie, w odniesieniu do którego jednostka została notyfikowana;
- b) dostateczną znajomość wymagań dotyczących ocen i weryfikacji, które wykonują, oraz odpowiednie upoważnienia do wykonywania takich działań;
- c) właściwą znajomość i zrozumienie mających zastosowanie norm zharmonizowanych i odpowiednich przepisów niniejszego rozporządzenia;
- d) umiejętności wymagane do sporządzania certyfikatów, ewidencji i sprawozdań, aby wykazać, że oceny i weryfikacje zostały przeprowadzone.

8. Gwarantuje się bezstronność jednostki notyfikowanej, jej ścisłego kierownictwa i pracowników wykonujących ocenę.

Wynagrodzenie ścisłego kierownictwa jednostki notyfikowanej oraz jej pracowników wykonujących ocenę nie może zależeć od liczby wykonanych ocen ani od wyników tych ocen.

9. Jednostka notyfikowana uzyskuje ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej, chyba że zgodnie z prawem krajowym odpowiedzialność spoczywa na państwie członkowskim, lub za dokonaną ocenę lub weryfikację bezpośrednio odpowiada samo państwo członkowskie.

10. Pracownicy jednostki notyfikowanej są zobowiązani do zachowania tajemnicy służbowej w odniesieniu do wszystkich informacji, które uzyskują w trakcie wykonywania swoich zadań zgodnie z załącznikiem V, z wyjątkiem dochowania tajemnicy wobec właściwych organów administracyjnych państwa członkowskiego, w którym realizowane są jej zadania. Prawo własności podlega ochronie.

11. Jednostka notyfikowana bierze udział w stosownej działalności normalizacyjnej i w działalności grupy koordynującej jednostki notyfikowanej, powołanej na podstawie niniejszego rozporządzenia, lub zapewnia poinformowanie o takiej działalności swoich pracowników, oraz stosuje decyzje administracyjne i dokumenty opracowane w wyniku prac takiej grupy jako ogólne wytyczne.

Artykuł 44

Domniemanie zgodności

Jeżeli jednostka notyfikowana, która ma być upoważniona do wykonywania zadań strony trzeciej w procesie oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych wykaze, że spełnia kryteria ustanowione w odpowiednich normach zharmonizowanych lub w ich częściach, do których odniesienia opublikowano w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, domniemywa się, że jednostka ta spełnia wymagania określone w art. 43 w zakresie, w jakim wymagania te są objęte mającymi zastosowanie normami zharmonizowanymi.

Artykuł 45

Spółki zależne i podwykonawcy jednostek notyfikowanych

1. W przypadku gdy jednostka notyfikowana zleca określone zadania związane z wykonywaniem zadań strony trzeciej w procesie oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych, lub gdy korzysta z usług spółki zależnej, zapewnia ona spełnienie przez podwykonawcę lub spółkę zależną wymagań określonych w art. 43 oraz powiadamia organ notyfikujący.

2. Jednostka notyfikowana ponosi pełną odpowiedzialność za zadania wykonywane przez podwykonawców lub spółki zależne, niezależnie od tego, gdzie mają siedzibę.

3. Działalność może być zlecona lub prowadzona przez spółkę zależną wyłącznie za zgodą klienta.

4. Jednostka notyfikowana przechowuje do dyspozycji organu notyfikującego odpowiednie dokumenty dotyczące oceny kwalifikacji podwykonawcy lub spółki zależnej oraz zadań wykonywanych przez te strony na mocy załącznika V.

Artykuł 46

Korzystanie z urządzeń poza laboratorium badawczym jednostki notyfikowanej

1. Na wniosek producenta i w przypadku gdy jest to uzasadnione względami technicznymi, ekonomicznymi lub logistycznymi, jednostki notyfikowane mogą zdecydować o przeprowadzeniu badań, o których mowa w załączniku V, dotyczących systemów oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych 1+, 1 i 3 lub o zleceniu przeprowadzenia tych badań pod ich nadzorem, w zakładach produkcyjnych z wykorzystaniem aparatury badawczej wewnętrznego laboratorium producenta, albo, za uprzednią zgodą producenta, w laboratorium zewnętrznym z wykorzystaniem aparatury badawczej tego laboratorium.

Jednostki notyfikowane prowadzące takie badania muszą zostać w szczególny sposób wyznaczone jako posiadające kompetencje umożliwiające im pracę poza ich własnymi akredytowanymi urządzeniami badawczymi.

2. Przed przeprowadzeniem tych badań jednostka notyfikowana sprawdza, czy spełniono wymagania związane z metodą badań i ocenia, czy:

a) aparatura badawcza jest wyposażona w odpowiedni system kalibracji i czy można zagwarantować identyfikowalność pomiarów;

b) zagwarantowana jest jakość wyników badań.

Artykuł 47

Wniosek o notyfikację

1. Jednostka, która ma być upoważniona do wykonywania zadań strony trzeciej w procesie oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych, przedkłada wniosek o notyfikację organowi notyfikującemu państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę.

2. Do wniosku dołącza się opis działalności, która ma być wykonywana przez jednostkę, procedury oceny lub weryfikacji, w odniesieniu do których jednostka uważa się za kompetentną, jak również certyfikat akredytacji, jeżeli jednostka go posiada, wydany przez krajową jednostkę akredytującą w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 765/2008, poświadczający, że jednostka spełnia wymagania określone w art. 43.

3. Jeżeli dana jednostka nie może dostarczyć certyfikatu akredytacji, przedkłada ona organowi notyfikującemu wszelkie dokumenty konieczne do sprawdzenia, uznania i regularnego nadzorowania jej zgodności z wymaganiami określonymi w art. 43.

Artykuł 48

Procedura notyfikacji

1. Organy notyfikujące mogą notyfikować wyłącznie jednostki, które spełniają wymagania określone w art. 43.

2. Notyfikują one te jednostki Komisji i pozostałym państwom członkowskim, stosując do tego celu w szczególności specjalne narzędzie elektroniczne opracowane i zarządzane przez Komisję.

W drodze wyjątku, w przypadkach określonych w załączniku V pkt 3, dla których nie jest dostępne odpowiednie narzędzie elektroniczne, dopuszcza się dokonywanie notyfikacji w wersji drukowanej.

3. Notyfikacja zawiera pełne szczegółowe dane dotyczące funkcji, które ma pełnić dana jednostka, odniesienie do odpowiedniej zharmonizowanej specyfikacji technicznej oraz, do celów systemu przewidzianego w załączniku V, zasadnicze charakterystyki, w odniesieniu do których jednostka jest kompetentna.

Odniesienie do odpowiedniej zharmonizowanej specyfikacji technicznej nie jest jednak wymagane w przypadkach określonych w załączniku V pkt 3.

4. W przypadku, gdy podstawy notyfikacji nie stanowi certyfikat akredytacji, o którym mowa w art. 47 ust.2, organ notyfikujący przedkłada Komisji i pozostałym państwom członkowskim wszelkie dokumenty potwierdzające kompetencje jednostki notyfikowanej oraz wprowadzone ustalenia mające zapewnić systematyczne monitorowanie tej jednostki i dalsze spełnianie przez nią wymagań określonych w art. 43.

5. Dana jednostka może prowadzić działalność jednostki notyfikowanej wyłącznie pod warunkiem, że Komisja ani pozostałe państwa członkowskie nie zgłosiły zastrzeżeń w terminie dwóch tygodni od notyfikacji, w przypadku korzystania z certyfikatu akredytacji, lub w terminie dwóch miesięcy od notyfikacji, w przypadku gdy certyfikat akredytacji nie jest stosowany.

Wyłącznie taką jednostkę uznaje się za jednostkę notyfikowaną do celów niniejszego rozporządzenia.

6. Komisja i pozostałe państwa członkowskie są powiadamiane o wszelkich późniejszych odpowiednich zmianach w notyfikacji.

Artykuł 49

Numery identyfikacyjne i wykaz jednostek notyfikowanych

1. Komisja przydziela każdej jednostce notyfikowanej numer identyfikacyjny.

Przydziela tylko jeden taki numer, nawet w przypadku gdy dana jednostka jest notyfikowana na mocy różnych aktów prawnych Unii.

2. Komisja podaje do wiadomości publicznej - stosując do tego celu w szczególności elektroniczne narzędzie notyfikacji opracowane i zarządzane przez Komisję - wykaz jednostek notyfikowanych na mocy niniejszego rozporządzenia, włącznie z numerami identyfikacyjnymi, które im przydzielono, oraz informacją na temat rodzaju działalności będącej przedmiotem notyfikacji.

Komisja zapewnia stałą aktualizację tego wykazu.

Artykuł 50

Zmiany w notyfikacji

1. W przypadku gdy organ notyfikujący ustalił lub otrzymał informację, że jednostka notyfikowana przestała spełniać wymagania określone w art. 43 lub że nie wypełnia swoich obowiązków, organ notyfikujący odpowiednio ogranicza, zawiesza lub wycofuje notyfikację, zależnie od stopnia niespełniania tych wymagań lub niewypełniania tych obowiązków. Informuje on niezwłocznie Komisję i pozostałe państwa członkowskie stosując do tego celu w szczególności elektroniczne narzędzie notyfikacji opracowane i zarządzane przez Komisję.

2. W przypadku wycofania, ograniczenia lub zawieszenia notyfikacji lub w razie zaprzestania działalności przez jednostkę notyfikowaną notyfikujące państwo członkowskie podejmuje właściwe kroki, aby zapewnić, by sprawy rozpatrywane przez tę jednostkę były rozpatrywane przez inną jednostkę notyfikowaną lub by były dostępne na żądanie odpowiedzialnych organów notyfikujących i organów nadzoru rynku.

Artykuł 51

Kwestionowanie kompetencji jednostek notyfikowanych

1. Komisja bada wszystkie przypadki, w których ma wątpliwości lub otrzymuje informacje o wątpliwościach co do kompetencji jednostki notyfikowanej lub ciągłości wywiązywania się przez jednostkę notyfikowaną z nałożonych na nią wymagań i obowiązków.

2. Na wniosek Komisji notyfikujące państwo członkowskie udziela jej wszelkich informacji dotyczących podstawy notyfikacji lub utrzymania kompetencji danej jednostki.

3. Komisja zapewnia poufność wszystkich informacji szczególnie chronionych uzyskanych w trakcie dochodzenia.

4. Jeżeli Komisja stwierdzi, że jednostka notyfikowana nie spełnia wymagań notyfikacji lub przestała je spełniać, informuje o tym odpowiednio notyfikujące państwo członkowskie i zwraca się do niego o podjęcie koniecznych środków naprawczych, łącznie z wycofaniem notyfikacji, jeśli zachodzi taka potrzeba.

Artykuł 52

Obowiązki jednostek notyfikowanych w zakresie dotyczącym ich działalności

1. Jednostki notyfikowane wykonują zadania strony trzeciej zgodnie z systemami oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych przewidzianymi w załączniku V.

2. Oceny i weryfikacje stałości właściwości użytkowych przeprowadza się w sposób proporcjonalny, unikając stwarzania niepotrzebnych obciążeń dla podmiotów gospodarczych. Jednostki notyfikowane wykonują swe zadania, uwzględniając wielkość przedsiębiorstwa, sektor, w którym przedsiębiorstwo prowadzi działalność i jego strukturę, stopień złożoności technologii wykorzystywanych przy produkcji oraz masowy lub seryjny charakter procesu produkcyjnego.

Postępując w powyższy sposób, jednostki notyfikowane uwzględniają jednak to, jak dalece rygorystyczne wymagania zostały nałożone na wyrób niniejszym rozporządzeniem oraz jaką rolę odgrywa wyrób w spełnianiu wszystkich podstawowych wymagań dotyczących obiektów budowlanych.

3. W przypadku gdy, podczas wstępnej inspekcji zakładu produkcyjnego i zakładowej kontroli produkcji, jednostka notyfikowana stwierdza, że producent nie zapewnił stałości właściwości użytkowych produkowanego wyrobu, zobowiązuje ona producenta do podjęcia stosownych środków naprawczych i nie wydaje mu certyfikatu.

4. W przypadku gdy w trakcie działalności nadzorczej mającej na celu weryfikację stałości właściwości użytkowych produkowanego wyrobu jednostka notyfikowana stwierdza, że wyrób budowlany nie posiada już tych samych właściwości użytkowych co typ wyrobu, zobowiązuje ona producenta do podjęcia stosownych środków naprawczych oraz zawiesza lub wycofuje jego certyfikat, jeżeli zachodzi taka konieczność.

5. W przypadku niepodjęcia środków naprawczych lub jeśli środki te nie przynoszą wymaganych skutków, jednostka notyfikowana odpowiednio ogranicza, zawiesza lub wycofuje wszelkie certyfikaty.

Artykuł 53

Obowiązki jednostek notyfikowanych w zakresie informowania

1. Jednostki notyfikowane informują organ notyfikujący:
 - a) o odmowie, ograniczeniu, zawieszeniu lub wycofaniu certyfikatów;
 - b) o wszelkich okolicznościach wpływających na zakres i warunki dotyczące notyfikacji;
 - c) o wszelkich żądaniach dostarczenia informacji dotyczących przeprowadzonych działań związanych z oceną lub weryfikacją stałości właściwości użytkowych, otrzymanych od organów nadzoru rynku;
 - d) na żądanie, o zadaniach strony trzeciej zgodnie z systemami oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych, wykonywanych w zakresie objętym notyfikacją oraz o innych realizowanych zadaniach, włączając działalność transgraniczną i podwykonawstwo.
2. Jednostki notyfikowane przekazują innym jednostkom notyfikowanym na mocy niniejszego rozporządzenia, wykonującym podobne zadania strony trzeciej zgodnie z systemami oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych i dla wyrobów budowlanych objętych tą samą zharmonizowaną specyfikacją techniczną, odpowiednie informacje w kwestiach dotyczących negatywnych, a na żądanie również pozytywnych, wyników tych ocen lub weryfikacji.

Artykuł 54

Wymiana doświadczeń

Komisja zapewnia organizację wymiany doświadczeń między krajowymi organami państw członkowskich odpowiedzialnymi za politykę w obszarze notyfikowania.

Artykuł 55

Koordinacja działań jednostek notyfikowanych

Komisja zapewnia wprowadzenie i właściwe funkcjonowanie odpowiedniej koordynacji i współpracy między jednostkami notyfikowanymi na mocy art. 39 w formie zespołu jednostek notyfikowanych.

Państwa członkowskie zapewniają, by notyfikowane przez jednostki uczestniczyły w pracach tego zespołu, bezpośrednio lub przez wyznaczonych przedstawicieli, lub zapewniają, by przedstawiciele jednostek notyfikowanych zostali o nich poinformowani.

ROZDZIAŁ VIII

NADZÓR RYNKU I PROCEDURY OCHRONNE

Artykuł 56

Procedura postępowania na poziomie krajowym z wyrobami budowlanymi stanowiącymi zagrożenie

1. W przypadku gdy organy nadzoru rynku jednego z państw członkowskich podjęły działania zgodnie z art. 20 rozporządzenia (WE) nr 765/2008 lub gdy mają one wystarczające powody, by sądzić, że wyrób budowlany objęty normą zharmonizowaną lub dla którego wydano europejską ocenę techniczną nie posiada deklarowanych właściwości użytkowych i stanowi zagrożenie dla spełnienia objętych niniejszym rozporządzeniem podstawowych wymagań dotyczących obiektów budowlanych, dokonują one oceny tego wyrobu pod kątem spełnienia odnośnych wymagań określonych w niniejszym rozporządzeniu. Odpowiednie podmioty gospodarcze współpracują w razie konieczności z organami nadzoru rynku.

Jeśli w toku prowadzonej oceny organy nadzoru rynku stwierdzają, że dany wyrób budowlany nie spełnia wymagań określonych w niniejszym rozporządzeniu, niezwłocznie zobowiązuje odpowiedni podmiot gospodarczy do podjęcia wszelkich odpowiednich, ewentualnie określonych przez te organy działań naprawczych zmierzających do doprowadzenia wyrobu do zgodności z tymi wymaganiami, w szczególności z deklarowanymi właściwościami użytkowymi, lub do wycofania wyrobu z obrotu lub wycofania go od użytkowników w rozsądnym terminie, odpowiednim do charakteru zagrożenia.

Organy nadzoru rynku powiadamiają o tym jednostkę notyfikowaną, jeżeli jednostka notyfikowana uczestniczy w tym procesie.

Do środków, o których mowa w akapicie drugim niniejszego ustępu, ma zastosowanie art. 21 rozporządzenia (WE) nr 765/2008.

2. W przypadku gdy organy nadzoru rynku uznają, że niezgodność nie ogranicza się wyłącznie do terytorium danego państwa, informują one Komisję oraz pozostałe państwa członkowskie o wynikach oceny oraz działaniach, których podjęcia zażądały od danego podmiotu gospodarczego.

3. Podmiot gospodarczy zapewnia podjęcie wszelkich stosownych działań naprawczych w odniesieniu do wszystkich wyrobów budowlanych stanowiących zagrożenie, które podmiot ten udostępnił na rynku w całej Unii.

4. W przypadku gdy dany podmiot gospodarczy nie podejmuje odpowiednich działań naprawczych w terminie, o którym mowa w ust. 1 akapit drugi, organy nadzoru rynku są zobowiązane podjąć wszelkie odpowiednie środki tymczasowe w celu zakazania lub ograniczenia udostępniania danego wyrobu budowlanego na rynku krajowym, wycofania go z obrotu lub wycofania go od użytkowników.

Organy nadzoru rynku przekazują niezwłocznie Komisji i pozostałym państwom członkowskim informacje na temat tych środków.

5. Informacje, o których mowa w ust. 4, obejmują wszelkie dostępne szczegóły, przede wszystkim dane niezbędne do identyfikacji niespełniającego wymagań wyrobu budowlanego, pochodzenie wyrobu budowlanego, charakter domniemanej niezgodności i związanego z tym zagrożenia, charakter i okres obowiązywania podjętych środków krajowych, a także argumenty przedstawione przez dany podmiot gospodarczy. W szczególności organy nadzoru rynku są zobowiązane wskazać, czy niezgodność ta wynika z:

a) niespełnienia przez wyrób budowlany deklarowanych właściwości użytkowych lub wymogów związanych ze spełnieniem określonych w niniejszym rozporządzeniu podstawowych wymagań dotyczących obiektów budowlanych;

b) uchybień w zharmonizowanych specyfikacjach technicznych lub w specjalnej dokumentacji technicznej.

6. Państwa członkowskie inne niż państwo członkowskie, które wszczęło procedurę, niezwłocznie informują Komisję i pozostałe państwa członkowskie o wszelkich przyjętych środkach i wszelkich dodatkowych informacjach dotyczących niezgodności danego wyrobu budowlanego, którymi dysponują, a w przypadku, gdy nie zgadzają się z notyfikowanym środkiem krajowym, o swoich zastrzeżeniach.

7. W przypadku gdy w terminie piętnastu dni roboczych od otrzymania informacji, o których mowa w ust. 4, ani żadne państwo członkowskie, ani Komisja nie zgłaszają zastrzeżeń wobec środka tymczasowego przyjętego przez dane państwo członkowskie w odniesieniu do danego wyrobu budowlanego, środek ten uznaje się za uzasadniony.

8. Państwa członkowskie zapewniają niezwłoczne podjęcie właściwych środków ograniczających w odniesieniu do danego wyrobu budowlanego, takich jak wycofanie wyrobu z obrotu.

Artykuł 57

Unijna procedura ochronna

1. Jeżeli po zakończeniu procedury określonej w art. 56 ust. 3 i 4 zgłaszane są zastrzeżenia wobec środka podjętego przez państwo członkowskie lub jeżeli Komisja uznaje krajowy środek za sprzeczny z prawodawstwem unijnym, Komisja niezwłocznie rozpoczyna konsultacje z państwami członkowskimi i właściwym podmiotem gospodarczym lub właściwymi podmiotami gospodarczymi oraz poddaje środek krajowy ocenie. Na podstawie wyników tej oceny Komisja decyduje, czy dany środek jest uzasadniony.

Decyzja Komisji skierowana jest do wszystkich państw członkowskich; Komisja niezwłocznie informuje o niej państwa członkowskie i odpowiedni podmiot gospodarczy (odpowiednie podmioty gospodarcze).

2. W razie uznania krajowego środka za uzasadniony, wszystkie państwa członkowskie podejmują środki konieczne do zapewnienia, by niezgodny z wymaganiami wyrób budowlany został wycofany z ich rynków i informują o nich Komisję. W przypadku uznania krajowego środka za nieuzasadniony, dane państwo członkowskie zobowiązane jest uchylić ten środek.

3. W razie uznania krajowego środka za uzasadniony i stwierdzenia, że niezgodność danego wyrobu budowlanego z wymaganiami wynika z uchybień w normach zharmonizowanych, o których mowa w art. 56 ust. 5 lit. b), Komisja informuje właściwy europejski organ normalizacyjny lub właściwe europejskie organy normalizacyjne i kieruje sprawę do komitetu ustanowionego na mocy art. 5 dyrektywy 98/34/WE. Komitet ten konsultuje się z właściwym europejskim organem normalizacyjnym lub właściwymi europejskimi organami normalizacyjnymi i niezwłocznie wydaje opinię.

W razie uznania krajowego środka za uzasadniony i stwierdzenia, że niezgodność danego wyrobu budowlanego wynika z uchybień w europejskim dokumencie oceny lub w specjalnej dokumentacji technicznej, o czym mowa w art. 56 ust. 5 lit. b), Komisja przedstawia sprawę Stałemu Komitetowi ds. Budownictwa, a następnie przyjmuje stosowne środki.

Artykuł 58

Wyroby budowlane zgodne z niniejszym rozporządzeniem, które mimo tego stanowią zagrożenie dla zdrowia i bezpieczeństwa

1. W przypadku gdy, po przeprowadzeniu oceny na mocy art. 56 ust. 1, państwo członkowskie stwierdza, że wyrób budowlany jest zgodny z niniejszym rozporządzeniem, ale mimo tego stanowi zagrożenie dla spełnienia podstawowych wymagań dotyczących obiektów budowlanych, dla zdrowia lub bezpieczeństwa osób lub dla innych kwestii ważnych z punktu widzenia ochrony interesu publicznego, zobowiązuje ono właściwy podmiot gospodarczy do podjęcia wszelkich odpowiednich środków gwarantujących, że dany wyrób budowlany nie stanowi już zagrożenia przy jego wprowadzaniu do obrotu, służących wycofaniu wyrobu budowlanego z obrotu lub wycofania go od użytkowników w rozsądnym terminie, odpowiednim do charakteru zagrożenia, który dane państwo członkowskie może wyznaczyć.

2. Podmiot gospodarczy zapewnia podjęcie środków naprawczych w odniesieniu do wszystkich wyrobów budowlanych stanowiących zagrożenie, które podmiot ten udostępnił na rynku w całej Unii.

3. Państwo członkowskie niezwłocznie informuje Komisję i pozostałe państwa członkowskie. Informacje te obejmują wszelkie dostępne szczegóły, przede wszystkim dane niezbędne do identyfikacji danego wyrobu budowlanego, pochodzenie i łańcuch dostaw wyrobu, charakter występującego zagrożenia oraz charakter i okres obowiązywania podjętych środków krajowych.

4. Komisja niezwłocznie rozpoczyna konsultacje z państwami członkowskimi i odpowiednim podmiotem gospodarczym (odpowiednimi podmiotami gospodarczymi), oraz ocenia podjęte środki krajowe. Na podstawie wyników tej oceny Komisja decyduje, czy dany środek jest uzasadniony oraz proponuje odpowiednie środki, o ile są konieczne.

5. Decyzja Komisji skierowana jest do wszystkich państw członkowskich; Komisja niezwłocznie informuje o niej państwa członkowskie i odpowiedni podmiot gospodarczy (odpowiednie podmioty gospodarcze).

Artykuł 59

Niezgodność formalna

1. Bez uszczerbku dla art. 56, w przypadku gdy państwo członkowskie dokona jednego z poniższych ustaleń, zobowiązuje ono właściwy podmiot gospodarczy do usunięcia występującej niezgodności:

a) oznakowanie CE zostało umieszczone z naruszeniem art. 8 lub art. 9;

b) oznakowanie CE nie zostało umieszczone w przypadku, gdy jest ono wymagane, zgodnie z art. 8 ust. 2;

c) bez uszczerbku dla art. 5, nie sporządzono deklaracji właściwości użytkowych, gdy jest to wymagane, zgodnie z art. 4;

d) deklaracja właściwości użytkowych nie została sporządzona zgodnie z przepisami art. 4, 6 i 7;

e) dokumentacja techniczna jest niedostępna lub niekompletna.

2. W przypadku utrzymującej się niezgodności, o której mowa w ust. 1, państwo członkowskie podejmuje wszelkie odpowiednie środki w celu ograniczenia lub zakazania udostępniania wyrobu budowlanego na rynku, lub zapewnienia jego wycofania od użytkowników lub jego wycofania z obrotu.

ROZDZIAŁ IX

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 60

Akty delegowane

Aby osiągnąć cele niniejszego rozporządzenia, w szczególności usunięcie i uniknięcie ograniczeń w udostępnianiu wyrobów budowlanych na rynku, następujące kwestie przekazane zostają Komisji zgodnie z art. 61, z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 62 i 63:

a) określanie, w stosownych przypadkach, zasadniczych charakterystyk lub wartości progowych dla określonych rodzajów wyrobów budowlanych, w odniesieniu do których, zgodnie z art. 3–6, producent deklaruje przy wprowadzaniu tych wyrobów do obrotu ich właściwości użytkowe w odniesieniu do zamierzonego zastosowania tych wyrobów, wyrażone w poziomach lub klasach, lub w sposób opisowy;

b) warunki, zgodnie z którymi deklaracja właściwości użytkowych może być przetwarzana elektronicznie, by udostępnić ją na stronie internetowej zgodnie z art. 7;

c) zmiana okresu, przez który producent przechowuje dokumentację techniczną i deklarację właściwości użytkowych po wprowadzeniu wyrobu budowlanego do obrotu, zgodnie z art. 11, w oparciu o oczekiwaną długość życia wyrobu lub jego rolę w obiektach budowlanych;

- d) zmiana załącznika II oraz w razie potrzeby przyjmowanie dodatkowych przepisów proceduralnych zgodnie z art. 19 ust. 3, w celu zagwarantowania zgodności z zasadami zawartymi w art. 20, lub praktyczne zastosowanie procedur określonych w art. 21;
- e) dostosowanie załącznika III, załącznika IV tabela I i załącznika V do postępu technicznego;
- f) określenie i dostosowanie klas właściwości użytkowych w odpowiedzi na postęp techniczny zgodnie z art. 27 ust. 1;
- g) warunki, na których wyrób budowlany uznaje się za posiadający pewien poziom lub klasę właściwości użytkowych bez przeprowadzania badań lub bez dalszych badań zgodnie z art. 27 ust. 5, o ile w ten sposób nie naraża się spełnienia podstawowych wymagań dotyczących obiektów budowlanych;
- h) dostosowanie, ustanowienie i przegląd systemów oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych zgodnie z art. 28 w odniesieniu do określonego wyrobu, rodziny wyrobów lub zasadniczej charakterystyki wyrobu, oraz zgodnie z:
- (i) znaczeniem, jakie ma wyrób lub te zasadnicze charakterystyki w odniesieniu do podstawowych wymagań dotyczących obiektów budowlanych;
- (ii) charakterem wyrobu;
- (iii) skutkami zmienności zasadniczych charakterystyk wyrobu budowlanego podczas oczekiwanej długości życia wyrobu; oraz
- (iv) podatnością na uszkodzenia wyrobu w trakcie jego produkcji.

Artykuł 61

Wykonanie przekazania uprawnień

1. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 60, powierza się Komisji na okres pięciu lat od ... (*). Komisja przedkłada sprawozdanie na temat przekazanych uprawnień nie później niż sześć miesięcy przed zakończeniem tego pięcioletniego okresu. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada odwołają je zgodnie z art. 62.

(*) datę wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

2. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja powiadamia o nim równocześnie Parlament Europejski i Radę.

3. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych powierzone Komisji podlegają warunkom określonym w art. 62 i 63.

Artykuł 62

Odwołanie przekazania uprawnień

1. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 60, może zostać odwołane w dowolnym momencie przez Parlament Europejski lub Radę.

2. Instytucja, która wszczęła procedurę wewnętrzną mającą na celu podjęcie decyzji o ewentualnym odwołaniu przekazanych uprawnień, dokłada starań, by powiadomić drugą instytucję i Komisję w rozsądnym terminie przed podjęciem ostatecznej decyzji, określając, które z przekazanych uprawnień mogłyby zostać odwołane, i wskazując ewentualne przyczyny takiego odwołania.

3. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie uprawnień określonych w tej decyzji. Staje się ona skuteczna natychmiast lub od późniejszej daty, która jest w niej określona. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych. Decyzja ta zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 63

Sprzeciw wobec aktów delegowanych

1. Parlament Europejski lub Rada może wyrazić sprzeciw wobec aktu delegowanego w terminie dwóch miesięcy od daty powiadomienia.

Z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady termin ten jest przedłużany o dwa miesiące.

2. Jeżeli do momentu upływu tego terminu Parlament Europejski ani Rada nie wyraża sprzeciwu wobec aktu delegowanego, zostaje on opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* i wchodzi w życie z dniem w nim określonym.

Akt delegowany może zostać opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* i wejść w życie przed upływem tego terminu, jeżeli Parlament Europejski i Rada poinformują Komisję, że nie zamierzają wyrazić sprzeciwu.

3. Jeżeli Parlament Europejski lub Rada wyrażają sprzeciw wobec przyjętego aktu delegowanego, nie wchodzi on w życie. Instytucja, która wyraża sprzeciw wobec aktu delegowanego przedstawia powody tego sprzeciwu.

Artykuł 64

Komitet

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. Budownictwa.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 3 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE.

Artykuł 65

Uchylenie

1. Dyrektywa 89/106/EWG traci moc.
2. Odniesienia do uchylonej dyrektywy należy traktować jako odniesienia do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 66

Przepisy przejściowe

1. Wyroby budowlane wprowadzone do obrotu zgodnie z dyrektywą 89/106/EWG przed dniem 1 lipca 2013 r. uznaje się za zgodne z niniejszym rozporządzeniem.
2. Producenci mogą wystawić deklarację właściwości użytkowych na podstawie świadectwa zgodności lub deklaracji zgodności wydanych przed dniem 1 lipca 2013 r. zgodnie z dyrektywą 89/106/EWG.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w ...

W imieniu Parlamentu Europejskiego

...

Przewodniczący

W imieniu Rady

...

Przewodniczący

3. Wytyczne w sprawie europejskich aprobat technicznych opublikowane przed dniem 1 lipca 2013 r., zgodnie z art. 11 dyrektywy 89/106/EWG, mogą być stosowane jako europejskie dokumenty oceny.

4. Producenci i importerzy mogą wykorzystywać europejskie aprobaty techniczne wydane zgodnie z art. 9 dyrektywy 89/106/EWG przed dniem 1 lipca 2013 r. jako europejskie oceny techniczne do końca okresu ważności tych aprobat.

Artykuł 67

Przedstawianie sprawozdań przez Komisję

Do dnia ... (*) Komisja, na podstawie sprawozdań przekazanych przez państwa członkowskie oraz inne zainteresowane strony, przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z wdrażania niniejszego rozporządzenia, w tym art. 19, 20, 21, 23 i 24, w razie potrzeby wraz ze stosownymi wnioskami.

Artykuł 68

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Jednak art. 3–28, art. 36–38, art. 56–63, art. 65 i art. 66, a także załączniki I, II, III i V stosuje się od dnia 1 lipca 2013 r.

(*) pięć lat po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia.

ZAŁĄCZNIK I

Podstawowe wymagania dotyczące obiektów budowlanych

Obiekty budowlane jako całość oraz ich poszczególne części muszą nadawać się do użycia zgodnie z ich zamierzonym zastosowaniem. Przy normalnej konserwacji obiekty budowlane muszą spełniać następujące podstawowe wymagania dotyczące obiektów budowlanych przez gospodarczo uzasadniony okres użytkowania.

1. Nośność i stateczność

Obiekty budowlane muszą być zaprojektowane i wykonane w taki sposób, aby obciążenia mogące na nie działać podczas ich budowy i użytkowania nie prowadziły do:

- a) zaważenia się całego obiektu budowlanego lub jego części;
- b) znacznych odkształceń o niedopuszczalnym stopniu;
- c) uszkodzenia innych części obiektów budowlanych, urządzeń lub zamontowanego wyposażenia w wyniku znacznych odkształceń elementów nośnych konstrukcji;
- d) uszkodzenia na skutek wypadku w stopniu nieproporcjonalnym do wywołującej go przyczyny.

2. Bezpieczeństwo pożarowe

Obiekty budowlane muszą być zaprojektowane i wykonane w taki sposób, aby w przypadku wybuchu pożaru:

- a) nośność konstrukcji została zachowana przez określony czas;
- b) powstawanie i rozprzestrzenianie się ognia i dymu w obiektach budowlanych było ograniczone;
- c) rozprzestrzenianie się ognia na sąsiednie obiekty budowlane było ograniczone;
- d) osoby znajdujące się wewnątrz mogły opuścić obiekt budowlany lub być uratowane w inny sposób;
- e) uwzględnione było bezpieczeństwo ekip ratowniczych.

3. Higiena, zdrowie i środowisko

Obiekty budowlane muszą być zaprojektowane i wykonane w taki sposób, aby podczas ich budowy, użytkowania i rozbioru nie stanowiły zagrożenia dla higieny ani zdrowia osób je zajmujących lub sąsiadów, nie wywierały w ciągu ich całego cyklu życia nadmiernego wpływu na jakość środowiska ani na klimat, w szczególności w wyniku:

- a) wydzielania toksycznych gazów;
- b) emisji niebezpiecznych substancji, lotnych związków organicznych, gazów cieplarnianych lub niebezpiecznych cząstek do powietrza wewnątrz i na zewnątrz obiektu budowlanego;

- c) emisji niebezpiecznego promieniowania;
- d) uwalniania niebezpiecznych substancji do wody gruntowej, wód morskich lub gleby;
- e) uwalniania do wody pitnej niebezpiecznych substancji lub substancji, które w inny sposób negatywnie wpływają na wodę pitną;
- f) niewłaściwego odprowadzania ścieków, emisji gazów spalinowych lub niewłaściwego usuwania odpadów stałych i płynnych;
- g) wilgoci w częściach obiektów budowlanych lub na powierzchniach w obrębie tych obiektów.

4. Bezpieczeństwo użytkowania i dostępność obiektów

Obiekty budowlane muszą być zaprojektowane i wykonane w taki sposób, aby nie stwarzały niedopuszczalnego ryzyka wypadków lub szkód w użytkowaniu lub w eksploatacji takich jak poślizgnięcia, upadki, zderzenia, oparzenia, porażenia prądem elektrycznym i obrażenia w wyniku eksplozji lub włamania. W szczególności obiekty budowlane muszą być zaprojektowane i wykonane z uwzględnieniem ich dostępności dla osób niepełnosprawnych i ich użytkowania przez takie osoby.

5. Ochrona przed hałasem

Obiekty budowlane muszą być zaprojektowane i wykonane w taki sposób, aby hałas odbierany przez osoby je zajmujące lub znajdujące się w pobliżu tych obiektów nie przekraczał poziomu stanowiącego zagrożenie dla ich zdrowia oraz pozwalał im spać, odpoczywać i pracować w zadowalających warunkach.

6. Oszczędność energii i izolacyjność cieplna

Obiekty budowlane i ich instalacje grzewcze, chłodzące, oświetleniowe i wentylacyjne muszą być zaprojektowane i wykonane w taki sposób, aby utrzymać na niskim poziomie ilość energii wymaganej do ich użytkowania, przy uwzględnieniu potrzeb zajmujących je osób i miejscowych warunków klimatycznych.

7. Zrównoważone wykorzystanie zasobów naturalnych

Obiekty budowlane muszą być zaprojektowane, wykonane i rozebrane w taki sposób, aby wykorzystanie zasobów naturalnych było zrównoważone i zapewniało:

- a) recykling obiektów budowlanych oraz wchodzących w ich skład materiałów i części po rozbiórce;
 - b) trwałość obiektów budowlanych;
 - c) wykorzystanie w obiektach budowlanych przyjaznych środowisku surowców i materiałów wtórnych.
-

ZAŁĄCZNIK II

Procedura przyjmowania europejskiego dokumentu oceny**1. Wniosek o wydanie europejskiej oceny technicznej**

W przypadku gdy producent zwraca się do JOT z wnioskiem o wydanie europejskiej oceny technicznej dla wyrobu budowlanego, i po podpisaniu przez producenta i JOT umowy dotyczącej tajemnicy handlowej i poufności, producent przedkłada odpowiedzialnej JOT dokumentację techniczną opisującą wyrób, jego zastosowanie przewidywane przez producenta i szczegóły zakładowej kontroli produkcji, którą ma zamiar stosować.

2. Umowa

W odniesieniu do wyrobów budowlanych, o których mowa w art. 21 ust. 1 lit. c), w terminie jednego miesiąca od otrzymania dokumentacji technicznej, producent zawiera z odpowiedzialną JOT umowę dotyczącą sporządzenia europejskiej oceny technicznej i określającą program prac mających na celu sporządzenie europejskiego dokumentu oceny, w tym:

- organizację pracy w ramach organizacji JOT;
- skład grupy roboczej, która ma zostać ustanowiona w ramach organizacji JOT, wyznaczonej dla danej grupy wyrobów;
- koordynację między JOT.

3. Program prac

Po zawarciu umowy z producentem organizacja JOT informuje Komisję o programie prac mających na celu sporządzenie europejskiego dokumentu oceny, harmonogramie jego realizacji i programie oceny. Informacje te zostają przekazane w terminie trzech miesięcy od daty otrzymania wniosku o wydanie europejskiej oceny technicznej.

4. Projekt europejskiego dokumentu oceny

Organizacja JOT przygotowuje projekt europejskiego dokumentu oceny w ramach grupy roboczej, której prace koordynowane są przez odpowiedzialną JOT, i przedkłada ten projekt zainteresowanym stronom w terminie sześciu miesięcy od daty poinformowania Komisji o programie prac.

5. Uczestnictwo Komisji

Przedstawiciel Komisji może uczestniczyć jako obserwator we wszystkich etapach realizacji programu prac.

6. Przedłużenie terminu i opóźnienia

O jakimkolwiek opóźnieniu w stosunku do terminów określonych w pkt 1 - 4 niniejszego załącznika grupa robocza informuje organizację JOT i Komisję.

Jeżeli przedłużenie terminu sporządzenia europejskiego dokumentu oceny może być uzasadnione, w szczególności jeżeli brak jest decyzji Komisji w sprawie mającego zastosowanie systemu oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych produktu budowlanego lub istnieje potrzeba opracowania nowej metody badań, Komisja ustala nowy termin.

7. Zmiany i przyjęcie europejskiego dokumentu oceny

Odpowiedzialna JOT przedkłada projekt europejskiego dokumentu oceny producentowi, który ma piętnaście dni roboczych na zajęcie stanowiska wobec tego projektu. Po upływie tego terminu organizacja JOT:

- a) w stosownych przypadkach informuje producenta o tym, w jaki sposób uwzględniono jego stanowisko;
- b) przyjmuje projekt europejskiego dokumentu oceny; oraz
- c) przesyła kopię Komisji.

Jeśli Komisja, w terminie piętnastu dni roboczych od otrzymania projektu europejskiego dokumentu oceny, zgłasza organizacji JOT uwagi dotyczące tego projektu, organizacja JOT zmienia odpowiednio projekt, a następnie przesyła kopię przyjętego europejskiego dokumentu oceny producentowi i Komisji.

8. Publikacja ostatecznej wersji europejskiego dokumentu oceny

Po wydaniu przez odpowiedzialną JOT pierwszej europejskiej oceny technicznej na podstawie przyjętego europejskiego dokumentu oceny ten europejski dokument oceny jest w stosownych przypadkach poprawiany na podstawie zebranych doświadczeń. Organizacja JOT przyjmuje ostateczną wersję europejskiego dokumentu oceny, a jego kopię przesyła Komisji wraz z tłumaczeniem tytułu tego europejskiego dokumentu oceny na wszystkie języki urzędowe Unii w celu opublikowania odniesienia do niego. Organizacja JOT udostępnia europejski dokument oceny za pomocą środków elektronicznych, gdy tylko wyrób zostanie oznakowany CE.

ZAŁĄCZNIK III

Deklaracja właściwości użytkowych

nr

1. Niepowtarzalny kod identyfikacyjny typu wyrobu:
2. Numer typu, partii lub serii lub jakikolwiek inny element umożliwiający identyfikację wyrobu budowlanego, wymagany zgodnie z art. 11 ust. 4:
.....
.....
3. Przewidziane przez producenta zamierzone zastosowanie lub zastosowania wyrobu budowlanego, zgodnie z mającą zastosowanie zharmonizowaną specyfikacją techniczną:
.....
.....
4. Nazwa, zastrzeżona nazwa handlowa lub zastrzeżony znak towarowy oraz adres kontaktowy producenta, wymagany zgodnie z art. 11 ust. 5:
.....
.....
5. W stosownych przypadkach nazwa i adres kontaktowy upoważnionego przedstawiciela, którego pełnomocnictwo obejmuje zadania określone w art. 12 ust. 2:
.....
.....
6. System lub systemy oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych wyrobu budowlanego określone w załączniku V:
.....
.....
7. W przypadku deklaracji właściwości użytkowych dotyczącej wyrobu budowlanego objętego normą zharmonizowaną:
.....
(nazwa i numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej, jeśli dotyczy)
.....
przeprowadził(-a/-o) w systemie
(opis zadań strony trzeciej, określonych w załączniku V)
.....
i wydał(-a/-o)
(certyfikat stałości właściwości użytkowych, certyfikat zgodności zakładowej kontroli produkcji, sprawozdania z badań/obliczeń – w zależności od przypadku)

8. W przypadku deklaracji właściwości użytkowych dotyczącej wyrobu budowlanego, dla którego wydana została europejska ocena techniczna:

.....
(nazwa i numer identyfikacyjny jednostki ds. oceny technicznej, jeśli dotyczy)

wydał(-a/-o)
(numer referencyjny europejskiej oceny technicznej)

na podstawie
(numer referencyjny europejskiego dokumentu oceny)

przeprowadził(-a/-o) w systemie
(opis zadań strony trzeciej, określonych w załączniku V)

i wydał(-a/-o)
(certyfikat stałości właściwości użytkowych, certyfikat zgodności zakładowej kontroli produkcji, sprawozdania z badań/obliczeń – w zależności od przypadku)

9. Deklarowane właściwości użytkowe

Uwagi do tabeli:

1. Kolumna 1 zawiera wykaz zasadniczych charakterystyk określonych w zharmonizowanych specyfikacjach technicznych dla zamierzonego zastosowania lub zamierzonych zastosowań wskazanych w pkt 3 powyżej;

2. Dla każdej zasadniczej charakterystyki wymienionej w kolumnie 1 i zgodnie z wymaganiami art. 6, kolumna 2 zawiera deklarowane właściwości użytkowe wyrażone jako poziom lub klasa, lub w sposób opisowy, powiązane z odpowiednimi zasadniczymi charakterystykami. Zawiera litery „NPD” (właściwości użytkowe nieustalone; ang. *No Performance Determined*), o ile właściwości użytkowe nie zostały zadeklarowane;

3. Dla każdej zasadniczej charakterystyki wymienionej w kolumnie 1 kolumna 3 zawiera:

- a) datowane odniesienie do odpowiedniej normy zharmonizowanej oraz w stosownych wypadkach numer referencyjny zastosowanej specjalnej dokumentacji technicznej;

lub

- b) datowane odniesienie do odpowiedniego europejskiego dokumentu oceny, w przypadku gdy jest on dostępny, oraz numer referencyjny zastosowanej europejskiej oceny technicznej.

Zasadnicze charakterystyki (zob. uwaga 1)	Właściwości użytkowe (zob. uwaga 2)	Zharmonizowana specyfikacja techniczna (zob. uwaga 3)

W przypadku gdy na podstawie art. 37 lub 38 zastosowana została specjalna dokumentacja techniczna, wymagania, z którymi wyrób jest zgodny:

.....
.....

10. Właściwości użytkowe wyrobu określone w pkt 1 i 2 są zgodne z właściwościami użytkowymi deklarowanymi w pkt 9.

Niniejsza deklaracja właściwości użytkowych wydana zostaje na wyłączną odpowiedzialność producenta określonego w pkt 4.

W imieniu producenta podpisał(a):

.....
(nazwisko i stanowisko)

.....
(miejsce i data wydania)

.....
(podpis)

ZAŁĄCZNIK IV

Grupy wyrobów i wymagania dotyczące jednostek ds. oceny technicznej

Tabela 1 – Grupy wyrobów

KOD GRUPY	GRUPA WYROBÓW
1	WYROBY PREFABRYKOWANE Z BETONU ZWYKŁEGO/LEKKIEGO/AUTOKLAWIZOWANEGO NAPOWIETRZONEGO
2	DRZWI, OKNA, OKIENNICE, BRAMY I POWIĄZANE Z NIMI OKUCIA BUDOWLANE
3	MEMBRANY, W TYM STOSOWANE W POSTACI PŁYNNIEJ I ZESTAWY (IZOLUJĄCE PRZED WODĄ LUB PARĄ WODNĄ)
4	MATERIAŁY TERMOIZOLACYJNE ZŁOŻONE ZESTAWY/SYSTEMY IZOLACYJNE
5	ŁOŻYSKA KONSTRUKCYJNE TRZPIENIE DO ZŁĄCZY KONSTRUKCYJNYCH
6	KOMINY, PRZEWODY KOMINOWE I WYROBY SPECJALNE
7	WYROBY GIPSOWE
8	GEOWŁÓKNINY, GEOMEMBRANY I WYROBY ZWIĄZANE
9	ŚCIANY OSŁONOWE/OKŁADZINY ŚCIAN ZEWNĘTRZNYCH/OSZKLENIE ZE SPOIWEM KONSTRUKCYJNYM
10	STAŁE URZĄDZENIA GAŚNICZE (WYROBY DO WYKRYWANIA I SYGNALIZACJI POŻARU, STAŁE URZĄDZENIA GAŚNICZE, WYROBY DO KONTROLI ROZPRZESTRZENIANIA OGNIA I DYMU ORAZ DO TŁUMIENIA WYBUCHU)
11	URZĄDZENIA SANITARNE
12	URZĄDZENIA BEZPIECZEŃSTWA RUCHU DROGOWEGO: WYPOSAŻENIE DRÓG
13	KONSTRUKCYJNE WYROBY/ELEMENTY DREWNIANE I WYROBY POMOCNICZE
14	PŁYTY I ELEMENTY DREWNOPOCHODNE
15	CEMENTY, WAPNA BUDOWLANE I INNE SPOIWA HYDRAULICZNE
16	STAŁ ZBROJENIOWA I SPRĘŻAJĄCA DO BETONU (I WYROBY POMOCNICZE) ZESTAWY ZAKOTWIEŃ I CIĘGIEN
17	WYROBY MURARSKIE I WYROBY POKREWNE ELEMENTY MUROWE, ZAPRAWY I WYROBY POMOCNICZE
18	WYROBY DO USUWANIA I OCZYSZCZANIA ŚCIEKÓW
19	WYROBY PODŁOGOWE I POSADZKOWE
20	KONSTRUKCYJNE WYROBY METALOWE I WYROBY POMOCNICZE
21	WYKOŃCZENIE ŚCIAN WEWNĘTRZNYCH, ZEWNĘTRZNYCH I SUFITÓW. ZESTAWY WYROBÓW DO WYKONYWANIA ŚCIAN DZIAŁOWYCH.
22	POKRYCIA DACHOWE, ŚWIETLIKI, OKNA DACHOWE I WYROBY POMOCNICZE ZESTAWY DACHOWE
23	WYROBY DO BUDOWY DRÓG
24	KRUSZYWA
25	KLEJE BUDOWLANE
26	WYROBY ZWIĄZANE Z BETONEM, ZAPRAWĄ I ZACZYNEM

KOD GRUPY	GRUPA WYROBÓW
27	URZĄDZENIA DO OGRZEWANIA POMIESZCZEŃ
28	RURY, ZBIORNIKI I WYROBY POMOCNICZE NIESTYKAJĄCE SIĘ Z WODĄ PRZEZNACZONĄ DO SPOŻYCIA PRZEZ LUDZI
29	WYROBY BUDOWLANE STYKAJĄCE SIĘ Z WODĄ PRZEZNACZONĄ DO SPOŻYCIA PRZEZ LUDZI
30	WYROBY ZE SZKŁA PŁASKIEGO, PROFILOWANEGO I BLOKÓW SZKLANYCH
31	KABLE ZASILANIA, STERUJĄCE I KOMUNIKACYJNE
32	SZCZELIWA DO ZŁĄCZEŃ
33	MOCOWANIA/ŁĄCZNIKI
34	ZESTAWY BUDOWLANE, KOMPONENTY BUDOWLANE, PREFABRYKATY
35	WYROBY DO ZATRZYMYWANIA OGNIĄ, USZCZELNIAJĄCE I OCHRONY OGNIOWEJ, WYROBY HAMUJĄCE PALNOŚĆ

Tabela 2 – Wymagania dotyczące jednostek ds. oceny technicznej

Kompetencja	Opis kompetencji	Wymagania
1 Analiza ryzyka	Określanie możliwych zagrożeń i korzyści związanych ze stosowaniem innowacyjnych wyrobów budowlanych w przypadku gdy brak jest ustalonej/skonsolidowanej informacji technicznej dotyczącej właściwości użytkowych tych wyrobów podczas ich wbudowywania w obiekty budowlane.	JOT jest ustanowiona zgodnie z prawem krajowym i posiada osobowość prawną. Jest niezależna od zainteresowanych podmiotów i nie ma żadnych szczególnych interesów związanych z prowadzoną działalnością. Ponadto personel JOT:
2 Określanie kryteriów technicznych	Przekształcanie wyników analizy ryzyka na kryteria techniczne służące do oceny zachowania i właściwości użytkowych wyrobów budowlanych w odniesieniu do spełniania mających zastosowanie wymagań krajowych; Dostarczanie informacji technicznych potrzebnych podmiotom uczestniczącym w procesie budowlanym jako potencjalni użytkownicy wyrobów budowlanych (producenci, projektanci, przedsiębiorcy budowlani, instalatorzy).	a) jest obiektywny i potrafi dokonać rzetelnej oceny technicznej; b) posiada szczegółową znajomość przepisów prawnych i innych wymagań obowiązujących w państwie członkowskim, w którym została wyznaczona, dotyczących grup wyrobów, dla których JOT ma być wyznaczona; c) posiada ogólną wiedzę na temat praktyki budowlanej oraz szczegółową wiedzę techniczną dotyczącą grup wyrobów, dla których JOT ma być wyznaczona;
3 Określanie metod oceny	Projektowanie i zatwierdzanie odpowiednich metod (badań lub obliczeń) służących do oceny właściwości użytkowych dla określenia zasadniczych charakterystyk wyrobów budowlanych, z uwzględnieniem aktualnego stanu wiedzy techniczno-budowlanej.	d) posiada szczegółową znajomość określonych zagrożeń związanych z procesem budowlanym oraz jego aspektów technicznych; e) posiada szczegółową znajomość istniejących norm zharmonizowanych i metod badań w grupach wyrobów, dla których JOT ma być wyznaczona; f) ma odpowiednie umiejętności językowe. Wynagrodzenie personelu JOT nie jest uzależnione od liczby przeprowadzonych ocen ani od wyników tych ocen.

Kompetencja	Opis kompetencji	Wymagania
4 Ustalanie określonej zakładowej kontroli produkcji	Analiza i ocena procesu produkcyjnego określonego wyrobu w celu ustalenia odpowiednich środków zapewniających stałość wyrobu w ciągu danego procesu produkcyjnego.	Personel JOT ma odpowiednią znajomość związków zachodzących między procesami produkcyjnymi a charakterystykami wyrobu związanymi z zakładową kontrolą produkcji.
5 Ocena wyrobu	Ocena właściwości użytkowych dla określenia zasadniczych charakterystyk wyrobów budowlanych na podstawie zharmonizowanych metod w zależności od zharmonizowanych kryteriów.	Oprócz spełniania wymagań wymienionych w pkt 1, 2 i 3 JOT dysponuje środkami i wyposażeniem niezbędnymi do oceny właściwości użytkowych dla określenia zasadniczych charakterystyk wyrobów budowlanych w grupach wyrobów, dla których JOT ma być wyznaczona.
6 Zarządzanie ogólne	Zapewnienie spójności, wiarygodności, obiektywizmu i identyfikowalności poprzez stałe stosowanie odpowiednich metod zarządzania.	<p>JOT posiada:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) dowody potwierdzające przestrzeganie dobrej praktyki administracyjnej; b) strategię i dodatkowe procedury służące zapewnieniu poufności informacji szczególnie chronionych w obrębie JOT i wszystkich jej partnerów; c) system kontroli dokumentów zapewniający rejestrację, identyfikowalność, zachowanie i archiwizację wszystkich właściwych dokumentów; d) mechanizm audytu wewnętrznego i kontroli zarządzania zapewniający regularne sprawdzanie, czy stosowane są właściwe metody zarządzania; e) procedurę obiektywnego rozpatrywania odwołań i skarg.

ZAŁĄCZNIK V

Ocena i weryfikacja stałości właściwości użytkowych

1. SYSTEMY OCENY I WERYFIKACJI STAŁOŚCI WŁAŚCIWOŚCI UŻYTKOWYCH

1.1. System 1+ – Deklaracja właściwości użytkowych zasadniczych charakterystyk wyrobu budowlanego, dokonywana przez producenta na podstawie następujących danych:

a) producent przeprowadza:

(i) zakładową kontrolę produkcji;

(ii) dalsze badania próbek pobranych w zakładzie zgodnie z ustalonym planem badań;

b) notyfikowana jednostka certyfikująca wyrób wydaje certyfikat stałości właściwości użytkowych wyrobu na podstawie:

(i) ustalenia typu wyrobu na podstawie badań typu (w tym pobierania próbek), obliczeń typu, tabelarycznych wartości lub opisowej dokumentacji wyrobu;

(ii) wstępnej inspekcji zakładu produkcyjnego i zakładowej kontroli produkcji;

(iii) stałego nadzoru, oceny i ewaluacji zakładowej kontroli produkcji;

(iv) kontrolnego badania próbek pobranych przed wprowadzeniem wyrobu do obrotu.

1.2. System 1 – Deklaracja właściwości użytkowych zasadniczych charakterystyk wyrobu budowlanego, dokonywana przez producenta na podstawie następujących danych:

a) producent przeprowadza:

(i) zakładową kontrolę produkcji;

(ii) dalsze badania próbek pobranych w zakładzie przez producenta zgodnie z ustalonym planem badań;

b) notyfikowana jednostka certyfikująca wyrób wydaje certyfikat stałości właściwości użytkowych wyrobu na podstawie:

(i) ustalenia typu wyrobu na podstawie badań typu (w tym pobierania próbek), obliczeń typu, tabelarycznych wartości lub opisowej dokumentacji wyrobu;

(ii) wstępnej inspekcji zakładu produkcyjnego i zakładowej kontroli produkcji;

(iii) stałego nadzoru, oceny i ewaluacji zakładowej kontroli produkcji.

1.3. System 2+ – Deklaracja właściwości użytkowych zasadniczych charakterystyk wyrobu budowlanego, dokonywana przez producenta na podstawie następujących danych:

- a) producent przeprowadza:
 - (i) ustalenia typu wyrobu na podstawie badań typu (w tym pobierania próbek), obliczeń typu, tabelarycznych wartości lub opisowej dokumentacji wyrobu;
 - (ii) zakładową kontrolę produkcji;
 - (iii) badania próbek pobranych w zakładzie zgodnie z ustalonym planem badań;
- b) notyfikowana jednostka certyfikująca kontrolę produkcji wydaje certyfikat zgodności zakładowej kontroli produkcji na podstawie:
 - (i) wstępnej inspekcji zakładu produkcyjnego i zakładowej kontroli produkcji;
 - (ii) stałego nadzoru, oceny i ewaluacji zakładowej kontroli produkcji.

1.4. System 3 – Deklaracja właściwości użytkowych zasadniczych charakterystyk wyrobu budowlanego, dokonywana przez producenta na podstawie następujących danych:

- a) producent przeprowadza zakładową kontrolę produkcji;
- b) notyfikowane laboratorium badawcze dokonuje ustalenia typu wyrobu na podstawie badań typu (w oparciu o próbki pobrane do badań przez producenta), obliczeń typu, tabelarycznych wartości lub opisowej dokumentacji wyrobu.

1.5. System 4 – Deklaracja właściwości użytkowych zasadniczych charakterystyk wyrobu budowlanego, dokonywana przez producenta na podstawie następujących danych:

- a) producent przeprowadza:
 - (i) ustalenie typu wyrobu na podstawie badań typu, obliczeń typu, tabelarycznych wartości lub opisowej dokumentacji wyrobu;
 - (ii) zakładową kontrolę produkcji;
- b) brak zadań dla jednostki notyfikowanej.

2. JEDNOSTKI BIORĄCE UDZIAŁ W OCENIE I WERYFIKACJI STAŁOŚCI WŁAŚCIWOŚCI UŻYTKOWYCH

W zależności od funkcji jednostek notyfikowanych biorących udział w ocenie i weryfikacji stałości właściwości użytkowych dla wyrobów budowlanych rozróżnia się:

- 1) jednostkę certyfikującą wyrób: rządowa lub pozarządowa jednostka notyfikowana, posiadająca niezbędne kompetencje do przeprowadzania leżącej w jej obowiązkach certyfikacji wyrobu zgodnie z określonymi zasadami procedury i zarządzania;

- 2) jednostkę certyfikującą zakładową kontrolę produkcji: jednostka notyfikowana, rządowa lub pozarządowa, posiadająca niezbędne kompetencje do przeprowadzania leżącej w jej obowiązkach certyfikacji zakładowej kontroli produkcji zgodnie z określonymi zasadami procedury i zarządzania;
 - 3) laboratorium badawcze: notyfikowane laboratorium, które mierzy, sprawdza, bada, kalibruje lub w inny sposób określa charakterystyki lub właściwości użytkowe materiałów lub wyrobów budowlanych.
3. PRZYPADKI ZASADNICZYCH CHARAKTERYSTYK, DLA KTÓRYCH NIE JEST WYMAGANE ODNIESIENIE DO STOSOWNEJ ZHARMONIZOWANEJ SPECYFIKACJI TECHNICZNEJ
- 1) Reakcja na ogień.
 - 2) Odporność na ogień.
 - 3) Odporność na ogień zewnętrzny.
 - 4) Pochłanianie hałasu.
 - 5) Emisje substancji niebezpiecznych.
-

UZASADNIENIA RADY

I. WPROWADZENIE

W dniu 23 maja 2008 r. Komisja przedstawiła wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych⁽¹⁾. Wniosek ten oparty jest na art. 95 Traktatu⁽²⁾. Dołączono do niego ocenę skutków regulacji.

Parlament Europejski wydał opinię w pierwszym czytaniu w dniu 23 kwietnia 2009 r.⁽³⁾.

Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny przedstawił swoją opinię w dniu 25 lutego 2009 r.⁽⁴⁾.

Komisja przedstawiła zmieniony wniosek w dniu 20 października 2009 r.⁽⁵⁾

W dniu 25 maja 2010 r. Rada (ds. Konkurencyjności) potwierdziła osiągnięcie porozumienia politycznego z myślą o przyjęciu stanowiska w pierwszym czytaniu w późniejszym terminie zgodnie z art. 294 Traktatu.

W dniu 13 września 2010 r. Rada przyjęła wspólne stanowisko w sprawie wniosku zawartego w dok. 10753/10.

II. CEL

Celem wyżej wymienionego wniosku było zastąpienie dyrektywy o wyrobach budowlanych (89/106/EWG)⁽⁶⁾ bardziej skutecznym aktem uwzględniającym postępy w dziedzinie prawodawstwa wspólnotowego dotyczącego harmonizacji (nowe ramy prawne)⁽⁷⁾ oraz fakt, że wprowadzanie w życie i egzekwowanie przepisów dyrektywy 89/106/EWG niezawsze było całkowicie skuteczne. We wniosku uwzględniono przepisy nowych ram prawnych w obszarach takich jak kryteria powiadamiania organów wykonujących zadania stron trzecich oraz nadzorowanie rynku.

Jednak w odniesieniu do innych kwestii rozporządzenie o wyrobach budowlanych odbiega od zwyczajowego prawodawstwa w ramach nowego podejścia, z racji szczególnego charakteru wyrobów budowlanych, które dostarczane są głównie użytkownikom zawodowym, i których przeznaczeniem jest wkomponowanie w budynek; w takim wypadku wymogi bezpieczeństwa odnoszą się do ostatecznego rezultatu, a nie pojedynczego wyrobu. Producent wyrobów budowlanych – w przeciwieństwie do producentów innych ujednoliconych wyrobów – nie sporządza oświadczenia zgodności, lecz deklarację właściwości użytkowych, ponieważ wyroby budowlane muszą spełniać różne wymogi w zależności od sposobu ich wykorzystania i instalacji. Oznaczenie CE stosowane na wyrobach budowlanych oznacza zatem inne aspekty niż to samo oznaczenie na wyrobach konsumpcyjnych.

Ponadto z racji różnych regionalnych uwarunkowań dotyczących różnych budynków, wyrażanych m.in. w formie „podstawowych wymogów dotyczących obiektów budowlanych”, organy krajowe lub regionalne mają prawo do określania konkretnych wymogów odnoszących się do wyrobów budowlanych na podlegającym im terytorium. Te znaczące różnice sprawiają, że rozporządzenie o wyrobach budowlanych nie zawsze odpowiada podstawowym przepisom nowych ram prawnych odnoszących się do innych wyrobów podlegających wspólnotowemu prawodawstwu harmonizacyjnemu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 10 z 15.1.2009, s. 12.

⁽²⁾ W wyniku wejścia w życie Traktatu z Lizbony podstawę prawną zmieniono na art. 114 TFUE.

⁽³⁾ Dok. 8906/09 + COR1, COR2 (Dz.U. C 184E z 8.7.2010, s. 441).

⁽⁴⁾ CES 1860-2008 -INT/434; dotychczas nieopublikowany w Dzienniku Urzędowym.

⁽⁵⁾ Dok. 14989/09.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 40 11.2.1989; s. 12 zmienione dyrektywą Rady 93/68/EWG (Dz.U. L 220 30.8.1993, s. 1).

⁽⁷⁾ Zob. w szczególności rozporządzenie (WE) nr 765/2008 (Dz.U. L 218, 13.8.2008, s. 30).

Bardziej szczegółowo rozporządzenie ma na celu określenie konkretnych przepisów dotyczących wprowadzania wyrobów budowlanych do obrotu, zwłaszcza przepisów dotyczących oznaczenia CE, obowiązków podmiotów gospodarczych, powiadamianych organów, organów zajmujących się oceną techniczną i nadzoru rynku prowadzonego przez właściwe organy. Według wniosku producent będzie zasadniczo mógł stosować dwa sposoby - albo przedstawiać deklarację właściwości użytkowych zgodnie z normą zharmonizowaną (na podstawie pojęcia właściwości) albo poddać wyrób europejskiej ocenie technicznej (ETA), której wynikiem jest wydanie europejskiego dokumentu oceny. W odniesieniu do mikroprzedsiębiorstw i wyrobów produkowanych indywidualnie, wniosek ma na celu ułatwienie dostępu do rynków lokalnych i regionalnych przez wykorzystywanie szczegółowych dokumentacji technicznych, które powinny spowodować obniżenie kosztów testowania wyrobów.

III. ANALIZA STANOWISKA RADY W PIERWSZYM CZYTANIU ⁽¹⁾

1. *Postanowienia ogólne*

W tekście kompromisowym, co do którego Rada osiągnęła porozumienie polityczne, nadal uwzględnia się założenia wniosku Komisji. Jednocześnie uwzględniono w nim niektóre najważniejsze poprawki przyjęte przez Parlament Europejski w pierwszym czytaniu. Liczne nowe aspekty wprowadzone w trakcie negocjacji na forum grupy roboczej Rady doprecyzowują fakt, że ETApowinna być wydawana wyłącznie w przypadkach, gdy dany wyrób nie jest objęty normą zharmonizowaną lub jest nią objęty w niepełnym zakresie, ani nie podlega opisowi zadań i możliwości ujętym w punktach kontaktowych ds. produktów budowlanych. Najważniejsze dostosowanie tekstu dotyczy doprecyzowania obowiązkowego charakteru deklaracji właściwości użytkowych; odstępstwa wyszczególnione w odrębnym artykule zapewniają w tym względzie elastyczność.

Ponadto nowym elementem wprowadzonym przez Radę jest zestaw przepisów przenoszących procedurę regulacyjną połączoną z kontrolą do nowej procedury odnoszącej się do „aktów delegowanych” zgodnie z Traktatem z Lizbony (TFUE).

2. *Poprawki Parlamentu Europejskiego*

W pierwszym czytaniu Parlament Europejski przyjął 102 poprawki do tekstu ⁽²⁾, spośród których poprawki 32, 33, 36 i 39 razem, poprawki 11 i 96 razem, poprawki 12, 26 i 44 razem, poprawki 19 i 57 razem, poprawki 20 i 23 razem, poprawki 49 i 101 razem, poprawki 50 i 51 razem, poprawki 7 i 52 razem, poprawki 108 i 55 razem, poprawki 70 i 94 razem, poprawki 77, 122 i 111 razem oraz poprawki 95 i 114 można traktować jako poprawki połączone z uwagi na to, że jedna logicznie wynika z drugiej. W trakcie negocjacji na forum grupy roboczej Rada kilkakrotnie przeanalizowała poprawki Parlamentu Europejskiego. Ostatecznie Rada zaakceptowała większość poprawek Parlamentu (54) przynajmniej w części, niektóre co do zasady, a niektóre także w ich dokładnym brzmieniu. Rada ostatecznie odrzuciła 48 poprawek Parlamentu.

2.1. *Poprawki PE zaakceptowane przez Radę i wprowadzone do tekstu stanowiska w pierwszym czytaniu*

Do tekstu Rady wprowadzono praktycznie w dokładnym brzmieniu poprawki 4, 125, 8, 9, 13, 14, 17, 21, 24, 43, 47, 68, 79, 99, 100, 102, 103, 104, 105 i 106 z uwagi na to, że Rada mniej więcej poparła przywołane przez Parlament Europejski uzasadnienia.

2.2. *Poprawki PE zaakceptowane co do zasady lub częściowo, ale wprowadzone do tekstu ze zmianami*

Poprawki 7 i 52 – nowy motyw 14b oraz art. 6, obecnie: art. 7 (oficjalny język państwa członkowskiego)

Rada uznała przydatność poprawki ze względu na informowanie użytkowników. Jednak ustalone przez Radę brzmienie art. 6 ust. 5, obecnie: art. 7 ust. 4, jest dostatecznie jasne, a ponadto jest zgodne z nowymi ramami prawnymi. Państwa członkowskie powinny mieć możliwość dopuszczenia sporządzenia deklaracji właściwości użytkowych w językach urzędowych innych niż ich własny. Różnica

⁽¹⁾ Uwaga: numeracja artykułów odnosi się albo do wyników pierwszego czytania w Parlamencie (dok. 8906/09 MI 164 ENT 95 COMPET 219 CODEC 588) albo, w przypadkach, w których zostało to wyraźnie oznaczone („obecnie ...”), do dokumentu uwzględniającego stanowisko Rady w pierwszym czytaniu (dok. 10753/10).

⁽²⁾ (Nie głosowano nad: 25, 28, 29, 31, 37, 38, 45, 54, 59, 60, 62, 64, 65, 69, 72, 74, 75, 76, 80, 81, 82, 110, 113).

w praktycznym stosowaniu między duchem poprawki PE a tekstem Rady będzie jednak nieznaczna. Tekst proponowany przez Radę miałby szerszy zakres zastosowania dzięki odniesieniu do udostępniania.

Poprawki 12 (motyw 20a), 26 (art. 2) i 44 (art. 5 ust. 1), obecnie: art. 6 ust. 1 (Podstawowe cechy wyrobu, których deklarowanie jest obowiązkowe, a które ustalone są na mocy decyzji Komisji)

Rada poparła znaczącą innowację, o którą wnioskował Parlament Europejski, by podwyższyć poziom harmonizacji wspólnotowej. Gdy Komisja ustala daną podstawową cechę wyrobu jako obowiązkową do deklaracji, producent musi sporządzić deklarację właściwości i zadeklarować właściwości użytkowe w odniesieniu do tej cechy, nawet jeśli na rynku lokalnym nie istnieją szczegółowe przepisy w tym zakresie.

Struktura tekstu i brzmienie stosowane przez Radę w motywach 11a, 12a i w art. 3 ust. 3 różnią się jednak od poprawek PE.

Poprawka 124 – motyw 7a (nowy) (wyłączenie wyrobów produkowanych na miejscu) (poprawka ta jest związana z częścią dotyczącą definicji, poprawki 32, 33, 36 i 39)

Rada po przeprowadzeniu konsultacji z ekspertami w dziedzinie prawa preferowała nie wyłączać *a priori* z koncepcji wprowadzania do obrotu wyrobów produkowanych na miejscu budowy. Producent powinien raczej mieć wybór - sporządzić deklarację właściwości i przejść wiążące się z tym obowiązki lub nie. Z tego względu Rada objęła wyroby produkowane na miejscu odstępstwami określonymi w art. 4a (obecnie art. 5).

Poprawka 16 – motyw 29, obecnie: motyw 30 (obowiązkowy charakter deklaracji właściwości użytkowych)

W poprawce tej PE podkreśla obowiązkowy charakter deklaracji właściwości użytkowych oraz oznaczenia CE. Zgodnie z rozwiązaniem przedstawionym w tekście Rady odstępstwo na mocy art. 4a – obecnie art. 5 – umożliwiałoby w pewnych określonych przypadkach niedokonywanie deklaracji właściwości użytkowych, a zatem nieumieszczanie oznaczenia CE. Obydwie wersje tekstu są w praktyce równoważne, o ile w tekście Rady zachowana zostanie w pełni zasada, że oznaczenie CE może zostać umieszczone tylko w przypadkach, gdy dokonano deklaracji właściwości użytkowych (art. 8).

Poprawka 115 – art. 2 (definicja „wyrobów nieobjętych zharmonizowaną normą lub objętych nią w niepełnym zakresie”)

Rada wprowadziła istotę tej poprawki do art. 19 dotyczącego europejskiego dokumentu oceny, nieznacznie zmieniając zawarte w niej warunki.

Poprawka 27 – art. 2 (definicja „przeznaczenia wyrobu budowlanego”)

Rada uwzględniła większą część proponowanej definicji, z wyjątkiem terminu „wartość”.

Poprawka 116 – art. 2 (definicja „wartości progowej”)

Rada preferowała krótszą i nieznacznie zmienioną wersję tej definicji, oraz włączyła wyjaśnienie terminu „wartość progowa” do nowych motywów 15 i 16.

Poprawka 117 – art. 2 (definicja „klasy”)

Rada preferowała krótszą i nieznacznie zmienioną wersję tej definicji.

Poprawka 30 – art. 2 (definicja „europejskiej oceny technicznej”)

Rada preferowała nieznacznie zmienioną wersję tej definicji, która jest bardziej zgodna ze strukturą art. 18–18e, 19–21, obecnie:artykuły 19–27.

Poprawki 32, 33, 36 i 39 – art. 2 (zmiana kolejności niektórych definicji)

Rada częściowo zaakceptowała tę poprawkę, ale nie dokonała całkowitej zmiany kolejności definicji.

Poprawka 40 – art. 2 (definicja fabrycznej kontroli produkcji)

Rada zaakceptowała tę poprawkę częściowo, z nieznaczną zmianą brzmienia.

Poprawka 41 – art. 2 (definicja „zestawu”)

Rada zaakceptowała tę poprawkę częściowo, z nieznaczną zmianą brzmienia.

Poprawka 42 – art. 4 (deklaracja właściwości użytkowych)

Rada zaakceptowała ducha tej poprawki dotyczącej obowiązkowego sporządzenia deklaracji właściwości użytkowych stanowiącego standard. Poprawkę tę należy postrzegać w kategoriach ogólnego rozwiązania tego głównego problemu, obejmującego następujące elementy: i) generalny obowiązek sporządzania deklaracji właściwości użytkowej, jeżeli wyrób budowlany jest objęty normą zharmonizowaną lub wydano dla niego europejską ocenę techniczną; ii) w przypadku braku przepisów krajowych lub decyzji Komisji (art. 3 ust. 3) art. 5 podaje odstępstwa (od obowiązku sporządzenia deklaracji właściwości użytkowej), których zakres jest ograniczony (np. nieseryjna produkcja na małą skalę lub wyroby służące do renowacji tradycyjnych budynków); iii) na koniec, w art. 6 dąży się do niedopuszczenia do powstania „pustej” deklaracji właściwości użytkowych w przypadkach gdy producent nie podlega odstępstwom i musi sporządzić deklarację, lecz żadne przepisy europejskie ani krajowe nie wymagają zdeklarowania konkretnej cechy charakterystycznej (lub gdy producent sporządza deklarację dobrowolnie i tym samym postanawia nie korzystać z odstępstw).

Poprawka 107 – art. 5, obecnie: art. 6 (treść deklaracji właściwości użytkowych)

Rada zaakceptowała tę poprawkę częściowo. Jednak zgodnie z tekstem Rady obowiązkowe jest jedynie deklarowanie tych podstawowych cech wyrobu, w odniesieniu do których istnieją przepisy krajowe lub europejskie. Bez względu na to należy zawsze deklarować co najmniej jedną cechę charakterystyczną. Można zatem interpretować tekst Rady jako nieco złagodzoną wersję tej poprawki PE.

Poprawka 53 (art. 7 ust. 1), obecnie: art. 8 ust. 1 (umieszczanie oznakowania CE i rola „importera”)

Rada wprowadziła pierwszą część tej poprawki w nieznacznie zmienionym brzmieniu. Druga jej część nie była jednak do przyjęcia, ponieważ jeśli importer pragnie umieścić na wyrobie oznaczenie CE, to i tak musi on przejść wszystkie obowiązki i rolę producenta.

Poprawka 118 – art. 16, obecnie: art. 17 (normy zharmonizowane)

Rada zaakceptowała pierwszą część poprawki co do zasady, ale nie w jej dokładnym brzmieniu. Druga część poprawki wykracza poza zakres stosowania rozporządzenia i musiała zostać odrzucona.

Poprawka 61 – art. 16, obecnie: art. 17 (trwałość i przeznaczenie użytkowe)

Rada odrzuciła pierwszą część dotyczącą wprowadzenia wyrazu „trwałość”, która może być uznana za jeden z aspektów właściwości użytkowych. Drugą część poprawki przyjęto jako przydatne doprecyzowanie, lecz w skróconym brzmieniu.

Poprawka 119 – art. 18 ust. 2, 3, i 4, obecnie: art. 27 (procedura ustalania poziomów lub klas właściwości użytkowej)

Rada zaakceptowała praktycznie wszystkie poprawki PE co do zasady i istoty. Rada uważa jednak, że brzmienie przez nią ustalone jest bardziej konsekwentne.

Poprawka 66 – art. 19, obecnie: art. 28 (systemy oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych)

Rada poszła dalej niż istota poprawki PE stwierdzając, że wybór systemu musi umożliwiać spełnienie wszystkich podstawowych wymogów dotyczących obiektów budowlanych, nie zaś wyłącznie wymogów bezpieczeństwa.

Poprawki 70 i 94 – art. 21 ust. 1, obecnie: art. 26 i załącznik II (zakres wydawania europejskich ocen technicznych)

Poprawek tych nie wprowadzono wyłącznie z przyczyn redakcyjnych. W art. 19 (dawny art. 18) zaznacza się wyraźnie, że europejski dokument oceny odnosi się do „wyrobu nieobjętego normą zharmonizowaną lub objętego nią w niepełnym zakresie”, a wydawanie europejskiej oceny technicznej jest tego bezpośrednim następstwem.

Poprawka 73 (art. 25 ust. 2), obecnie: art. 31 (koordynacja jednostek ds. oceny technicznej (JOT) i zadania OTAB)

Opisane w tej poprawce zadanie jest dostatecznie uwzględnione w innym tiret w tym samym ustępie za pomocą wyrażenia „współpraca z zainteresowanymi stronami”.

Poprawki 77, 122 i 111, art. 26, obecnie: art. 36 (stosowanie konkretnej dokumentacji technicznej)

Rada w dużej mierze zaakceptowała istotę tej poprawki oraz leżące u jej podstaw rozumowanie. Odrzucono tylko niektóre części poprawek, ponieważ były źle umiejscowione lub zbędne.

Poprawka 78 – art. 27, obecnie: art. 37 (tytuł artykułu)

Poprawka jest właściwa co do istoty, ale została ona uwzględniona w zaakceptowanej poprawce 79.

Poprawka 112, art. 27 ust. 2b (nowy); obecnie: art. 37 (sprawozdanie z realizacji niniejszego artykułu)

Rada akceptuje tę poprawkę co do zasady, lecz skłania się ku stanowisku, że odrębne sprawozdanie Komisji na temat tego artykułu nie jest konieczne, a temat ten można również uwzględnić w sprawozdaniu ogólnym wymaganym na mocy art. 53a (obecnie art. 67).

Poprawka 92, załącznik I część 6 (oświetlenie a efektywność energetyczna)

Rada zaakceptowała pierwszą część tej poprawki. Drugą część uwzględniono w innych częściach ustawodawstwa wspólnotowego odnoszącego się do harmonizacji; ponadto zastosowane brzmienie nie jest właściwe do określania podstawowych wymogów dotyczących obiektów budowlanych.

2.3. Poprawki odrzucone, zatem nie wprowadzone do tekstu Rady**Poprawka 1 – motyw 1 (szkody dla środowiska stworzonego przez człowieka)**

Poprawki tej nie uwzględniono, gdyż Rada uważa, że obecne podstawowe wymogi dotyczące obiektów budowlanych (załącznik I) są dostatecznie dokładne.

Poprawka 2 – motyw 8a (nowy) (działanie w odniesieniu do bezpieczeństwa i higieny)

W odniesieniu do przedmiotu tej poprawki odnośne skutki powinny być przedstawione w odpowiedniej ujednoliconej specyfikacji technicznej, według której producent dokona deklaracji właściwości wyrobu. Można przypuszczać, że istnieją bardzo proste wyroby budowlane, w odniesieniu do których kwestie bezpieczeństwa i higieny nie muszą być ujęte w deklaracji właściwości. Z tego względu Rada nie dostrzegła potrzeby umieszczenia tego motywu.

Poprawka 3 – motyw 10, obecnie: motyw 12

Brzmienie ustalone przez Komisję z użyciem zwykle stosowanych technik redakcyjnych jest bardziej odpowiednie dla motywu.

Poprawka 5 – motyw 14, obecnie: motyw 17 (zakres wyrobów objętych zharmonizowanymi normami)

Poprawka ta nie jest potrzebna, ponieważ rola Komisji w tym względzie została szczegółowo opisana w art. 17 ff.

Poprawka 6 – motyw 14a (nowy) (skład organów technicznych)

Rada przyjęła pogląd, że poprawka ta znajduje się wyraźnie poza zakresem zastosowania tego rozporządzenia, ponieważ członkostwa organów technicznych nie można narzucić za pośrednictwem niniejszego aktu prawnego.

Poprawka 10 – motyw 19, obecnie: motyw 21 (projekty EDO)

Ponieważ Rada nadal stosuje koncepcję „projektu EDO”, zwłaszcza w załączniku II, przyjęcie tej poprawki nie było możliwe.

Poprawki 11 i 96 – motyw 20, obecnie: motyw 22 i załącznik II, pkt. 2.5 (niezależny ekspert naukowy)

Rada preferowała pozostawienie struktury prac organów ocen technicznych w wersji proponowanej przez Komisję.

Poprawka 15 – motyw 28, obecnie: motyw 29 (umieszczanie oznaczenia CE przez importera)

Rada nie uważała, by poprawka ta przyczyniała się do większej jasności. Importer przejmujący rolę producenta i tak musi wypełnić jego wszystkie zobowiązania. Nie byłoby zatem celowe odbiegać od ducha nowych ram prawnych i wyszczególniać jeden przypadek, w którym importer przejmuje obowiązki producenta.

Poprawka 18 – motyw 33a (nowy) (bez testowania lub bez dalszego testowania)

Rada powstrzymała się od wprowadzania tego motywu, gdyż uważa, że art. 26 (obecnie art. 36) dostatecznie jasno przedstawia kwestię osiągnięcia danego poziomu lub danej klasy bez testowania lub bez dalszego testowania. Ponadto szczegóły na ten temat przekazywane są Komisji za pośrednictwem aktów delegowanych (art. 50ff, obecnie art. 60ff).

Poprawki 19 i 57 – motyw 35, obecnie: motyw 38; oraz art. 9, obecnie: art. 10 (informacje o procedurach odwoławczych)

Rada stwierdziła, że informacje o procedurach odwoławczych nie stanowią naczelnego zadania utworzonych punktów kontaktowych ds. wyrobów.

Poprawki 20 i 23 – motywy 42a (nowy) i 43c (nowy) - zrównoważone wykorzystywanie zasobów naturalnych

Rada nie uważała za niezbędne wprowadzania tych motywów, które częściowo opisują przyszłe wydania.

Poprawka 22 – motyw 43b (nowy) (weryfikacja systemu standaryzacji)

Rada nie uznała za stosowne zwrócenie się w motywie do Komisji o wniosek dotyczący weryfikacji systemu standaryzacji. W tej chwili prowadzony jest szczegółowy przegląd tego systemu. Wezwanie w motywie do przeglądu obecnego systemu byłoby możliwe do zakwestionowania również z uwagi na przysługujące Komisji prawo inicjatywy oraz ze względu na zasady lepszego stanowienia prawa.

Poprawka 34 – art. 2 (definicja „użytkownika”)

Rada rozważyła wady i zalety wprowadzenia odrębnej definicji użytkowników wyrobów budowlanych. Ostatecznie zdecydowała się na rozwiązanie, w którym koncepcja użytkownika pozostaje zgodna z definicją zawartą w nowych ramach prawnych oraz w pozostałych europejskich lub krajowych aktach prawnych.

Poprawka 35 – art. 2 (definicja „jednostki ds. oceny technicznej”)

Mając na uwadze fakt, że rozporządzenie zawiera cały rozdział na temat jednostek ds. oceny technicznej oraz szczegółowe przepisy, których jednostki te muszą przestrzegać, Rada uznała odrębną definicję za zbędną.

Poprawka 46 – art. 5, obecnie: art. 6 (tytuł normy zharmonizowanej)

Rada nie uważa wymieniania tytułu zharmonizowanej normy za niezbędną treść deklaracji właściwości użytkowych.

Poprawka 48 – art. 5, obecnie: art. 6 (szczegóły procedury oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych)

Rada uznała, że poprawka ta spowoduje nadmierne uszczegółowienie treści deklaracji właściwości użytkowych.

Poprawki 49 i 101 – art. 5, obecnie: art. 6 i załącznik IIIa (nowy) (zawartość substancji niebezpiecznych w wyrobach budowlanych)

Rada nie wprowadziła do deklaracji właściwości użytkowych obowiązku zgłaszania substancji niebezpiecznych zawartych w danym wyrobie budowlanym. Jednak zgodnie z nowym motywem 21a (obecnie: motyw 24) producent może dobrowolnie przedstawić informacje o substancjach niebezpiecznych dla użytkowników wyrobów budowlanych.

Poprawki 50 i 51 – art. 6, obecnie: art. 7 (sporządzanie deklaracji właściwości użytkowych drogą elektroniczną)

Rada uznała za zupełnie niestosowne określenie przypadku standardowego tak, by nabywcy i użytkownicy wyrobów budowlanych musieli posługiwać się deklaracją właściwości użytkowych przekazaną drogą elektroniczną, a nie znajdывалиby obowiązkowych informacji na danym wyrobie lub na większej partii tego samego wyrobu. Ponadto szczególne przypadki – np. gdy w ramach działalności profesjonalnej deklaracja może zostać automatycznie dostarczona klientowi drogą elektroniczną – można określić w późniejszym terminie za pomocą „aktów delegowanych” w ramach kompetencji Komisji.

Poprawki 108 i 55 – art. 8 ust. 2 i 3, obecnie: art. 9 (praktyczne szczegóły oznaczeń CE)

Rada nie była przekonana, by sugerowane w tych poprawkach uproszczenie tekstu spełniało praktyczne potrzeby producentów, użytkowników czy organów nadzoru rynku.

Poprawka 56 – art. 8, obecnie: art. 9 ust. 4a (nowy) (niewłaściwe stosowanie oznaczeń CE)

Rada uznała przepisy o nadzorze rynku (art. 46–49, obecnie art. 56–59) za wystarczające do celów unikania niewłaściwego stosowania oznaczeń CE.

Poprawka 58 – art. 9, obecnie: art. 10; ust. 1a (nowy) (niezależność punktów kontaktowych ds. wyrobów)

Rada preferowała niewprowadzanie tego wymogu, który wydaje się zbyt surowy i kategoryczny, zwłaszcza dla mniejszych państw członkowskich.

Poprawka 109 – art. 10, obecnie: art. 11 (obowiązki producentów)

Rada nie pojmowała ostatecznego celu tych proponowanych zmian. Testowanie próbek przez producentów oraz, w niektórych przypadkach, informacje na opakowaniach mają sens zgodnie z przewidywaniami w pierwotnym wniosku Komisji.

Poprawka 63 – art. 17, obecnie: art. 18 ust. 3a (nowy) (weryfikacja przez komitet)

Rada sceptycznie odnosi się do tego, czy zadania komitetu zostały opisane w tej poprawce prawidłowo.

Poprawka 67 – art. 19 ust. 3, obecnie: art. 28 (stosowanie systemu oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych)

Rada była zdania, że wzmianka o przewidywanym wykorzystaniu generycznym nie jest właściwa w tym ustępie na temat „systemu”.

Poprawka 120 – art. 20, obecnie: art. 19 (procedura tworzenia normy zharmonizowanej z EDO)

Rada nie wprowadziła tej poprawki, ponieważ uważała, że artykuł ten nie będzie odpowiednim miejscem do opisanie opracowywania normy zharmonizowanej na podstawie EDO.

Poprawka 71 – art. 24 (ocena JOT)

Rada skreśliła cały artykuł, ponieważ nie jest on potrzebny w tym rozporządzeniu. W rezultacie nie można było wprowadzić korekt tekstu.

Poprawka 121 – art. 25 ust. 2, obecnie: art. 31 ust. 4 (koordynacja jednostek ds. oceny technicznej (JOT) i zadania OTAB)

Rada uznała brzmienie tej poprawki za wprowadzające w błąd i trudne do wykonania w praktyce.

Poprawka 123 – art. 27 ust. 2a (nowy), obecnie: art. 37 (stosowanie konkretnej dokumentacji technicznej)

Podczas gdy pierwsza część tej poprawki nie koncentruje się rzeczywiście na zakresie zastosowania i przeznaczeniu specjalnej dokumentacji technicznej, część druga jest prawidłowa co do istoty, lecz w tym miejscu jest albo zbędna, albo wręcz wprowadza w błąd. Rada musiała zatem odrzucić tę poprawkę.

Poprawka 83 – art. 27 ust. 2c (nowy), obecnie: art. 37 (brak zastosowania do importerów)

Rada przyznała, że tekst proponowany przez PE może służyć doprecyzowaniu. Z drugiej strony brzmienie wydaje się być bardziej odpowiednie dla motywu, a istota tej poprawki jest już ujęta w ogólnej strukturze art. 26–28 (obecnie art. 36–38).

Poprawka 84 – art. 28, obecnie: art. 38 (dalsze stosowanie procedur uproszczonych)

Rada jest zdania, że poprawka ta nie określa zakresu ani uzasadnienia wykorzystywania specjalnej dokumentacji technicznej w sposób prawidłowy.

Poprawka 85 – art. 30 ust. 4a, obecnie: art. 40 (unikanie niepotrzebnego obciążenia)

Rada uznała, że poprawka ta została umieszczona w niewłaściwym miejscu. Stosowane jest w niej brzmienie z nowych ram prawnych, które należy stosować wraz z oceną zgodności, opartą na modułach (w załącznikach do decyzji nr 768/2008/WE). Jednak wyroby budowlane powiązane są z systemami oceny i weryfikacji właściwości użytkowych, nie zaś z ocenami zgodności.

Poprawka 86 – art. 33 ust. 5, obecnie: art. 43 (przejrzystość wobec producenta)

Rada nie dostrzega potrzeby odbiegania od wniosku Komisji w tym ustępie.

Poprawka 87 – art. 33 ust. 11a (nowy), obecnie: art. 43 (informowanie przez notyfikowane organy)

Rada sceptycznie odniosła się do tej poprawki, która nie jest jasna i mogłaby prowadzić do mylnych interpretacji.

Poprawka 88 – art. 51 ust. 2a (nowy), obecnie: art. 64 (niezależność członków komitetu)

Rada odrzuciła poprawkę jako trudna do wykonania. Nie jest całkiem jasne, którzy eksperci ds. budownictwa z których organizacji mają się powstrzymać od oceny właściwości użytkowych i na jak długo. Obecne brzmienie także nie jest jasne.

Poprawka 89 – art. 53 ust. 3, obecnie: art. 66 (wykorzystywanie procedury zatwierdzania za porozumieniem stron – CUAP oraz procedury przekształcania EDO w normy zharmonizowane)

Podczas gdy Rada może wyrazić zrozumienie dla ducha pierwszej części tej poprawki, zastosowane brzmienie wydawało się zbyt kategoryczne do tego celu. Odrzucenie drugiej części tej poprawki jest następstwem odrzucenia poprawki 120.

Poprawka 90 – załącznik I, wprowadzenie (podstawowe wymogi dotyczące obiektów budowlanych)

Rada nie uważa tej poprawki za niezbędną w ogólnych ramach podstawowych wymogów dotyczących obiektów budowlanych.

Poprawka 91 – załącznik I, część 3 (cykl życia wyrobów budowlanych)

Rada pozytywnie rozpatrzyła tę poprawkę, lecz doszła do wniosku, że cele w niej ujęte zostały uprzednio wyrażone w pierwotnym wniosku Komisji.

Poprawka 93 – załącznik I część 7 (wymogi dotyczące zrównoważonego wykorzystywania zasobów naturalnych)

Poprawka stwierdza to, co jest oczywiste i nie przyczynia się do większej jasności prawnej w porównaniu do pozostałych wymogów.

Poprawki 95 i 114 – załącznik II pkt 2.1. i pkt 2.1.a (nowy) (ocena JOT i rola OTAB)

Chociaż poprawkę tę można uznać za możliwą do przyjęcia w swej istocie, całkowite przereferowanie załącznika II przez Radę spowodowało sytuację, w której poprawki PE nie odzwierciedlają procedur we właściwy sposób.

Poprawka 97 – załącznik II pkt 2.7.1 (wysłuchanie ekspertów)

Rada stwierdziła, że proponowana poprawka nie jest wykonalna i może spowodować niepożądane opóźnienia.

Poprawka 98 – załącznik III (skreślenie numeru deklaracji właściwości użytkowych)

Rada nie dostrzegła w tej poprawce żadnych korzyści.

3. Najważniejsze zmiany w tekście wprowadzone przez Radę**Art. 4 (deklaracja właściwości użytkowych)**

Jak wspomniano powyżej, sporządzanie deklaracji właściwości użytkowych przez producenta zostało dodatkowo podkreślone przez ustalenie tego działania jako standardowego. Sporządzenie tej deklaracji będzie obowiązkowe, gdy nie będą miały zastosowania odstępstwa przedstawione w art. 4a (które zasadniczo obejmują dobrze określone, ograniczone przypadki). Ponadto podstawowe cechy wyrobu, które należy zadeklarować, są albo ustalone na drodze decyzji Komisji zgodnie z art. 3 ust. 3, albo na drodze przepisów krajowych obowiązujących w miejscu, w którym producent zamierza wprowadzić dany wyrób na rynek. Jeżeli żadne z powyższych nie dotyczy zamierzonego przeznaczenia wyrobu, producent może sam postanowić o tym, które podstawowe cechy (co najmniej jedną) pragnie zadeklarować. W przypadku cech wyrobu nieobjętych przepisami europejskimi ani krajowymi, a których producent postanowi nie deklarować, powinien on stwierdzić „właściwości użytkowe nie ustalone”. Biorąc pod uwagę fakt, że producent będzie także przedstawiał przeznaczenie danego wyrobu, ogólny system przyczyni się do zwiększenia ilości informacji dla użytkowników, jednocześnie nie rozdrabniając rynku europejskiego nadmiernie na rynki krajowe lub regionalne.

Art. 9 (obecnie art. 10) punkty kontaktowe ds. produktów

Przereferowując ten artykuł Rada dała do zrozumienia, że punkty kontaktowe ds. produktów można tworzyć zgodnie ze stosownymi przepisami nowych ram prawnych. Jednak w artykule tym szczególnie wyraźnie przedstawia się fakt, że punkty kontaktowe ds. produktów muszą informować o przepisach odnoszących się do podstawowych wymogów dotyczących obiektów budowlanych.

Przydatne w doprecyzowaniu są także motywy 35a i 35b (obecnie motywy 39 i 40), w których stwierdza się, że punkty kontaktowe ds. produktów mogą pobierać opłaty za dodatkowe informacje oraz że mogą one stanowić część konkretnych struktur organizacyjnych istniejących w danym państwie członkowskim lub danych państwach członkowskich.

Art. 18–18e (obecnie art. 19-24) Jednostki ds. oceny technicznej/europejski dokument oceny

Rada postanowiła całkowicie przereferować przepisy o sporządzaniu europejskiego dokumentu oceny oraz roli krajowych jednostek ds. oceny technicznej w tym zakresie.

Art. 21 (obecnie art. 27) poziomy lub klasy właściwości użytkowych

Rada przereferowała ten artykuł, by doprecyzować obowiązki Komisji i europejskich organów standaryzacji przy ustalaniu klas właściwości użytkowych i poziomów minimalnych oraz zakładaniu zadowalających poziomów lub klas użytkowania bez testowania lub bez dalszego testowania. Funkcja – dotychczasowa lub zmieniona – europejskich organów standaryzacji oraz rola państw członkowskich w tym procesie zostały wyrażone jaśniej.

Art. 27 (obecnie art. 37) stosowanie konkretnej dokumentacji technicznej

Tekst kompromisowy Rady obejmuje weryfikację art. 37, który został zredagowany z innej perspektywy, tak by miał zastosowanie do systemów 3 i 4 z bezpośrednim odniesieniem do załącznika V. Przepis został również uszczegółowiony przez odniesienie do „określenia typu wyrobu na podstawie badania typu”. Zmiany te w części pokrywają się z tekstem zmienionego wniosku Komisji.

Art. 50ff (obecnie art. 60ff) akty delegowane

Po wejściu w życie TFUE niektóre przepisy, które pierwotnie miały być przedmiotem procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą, zostały wprowadzone do nowych artykułów przedstawiających procedurę dotyczącą aktów delegowanych (zgodnie z art. 290 TFUE).

Załącznik III – wzór deklaracji właściwości użytkowych

Rada postanowiła dokładnie odzwierciedlić obowiązki producenta przedstawione w artykułach, wprowadziła zatem znaczące zmiany w formacie deklaracji właściwości użytkowych. W tym celu wzór zawarty w załączniku III został doprecyzowany w wielu aspektach (np. obowiązek przedstawienia zamierzonego przeznaczenia wyrobu).

IV. WNIOSEK

Stanowisko przyjęte przez Radę w pierwszym czytaniu podkreśla główne założenie wniosku Komisji. Ujednolicone ramy prawne dotyczące wprowadzania na rynek wyrobów budowlanych są uważane za niezbędne do funkcjonowania tego rynku, z uwagi na duże znaczenie tego sektora oraz z uwagi na horyzontalne ramy prawne, w których przedstawia się podstawowe przepisy dotyczące powiadamiania i nadzoru rynku. Stosowanie takiego ujednoliconego podejścia umożliwi swobodny przepływ wyrobów budowlanych na rynku wewnętrznym bez żadnych kompromisów z zakresu bezpieczeństwa ani innych wymogów, w interesie użytkowników i społeczeństwa ogółem.

W wymiarze praktycznym tekst Rady zmierza do faktycznej, jeszcze głębszej integracji rynku, czyniąc deklarację właściwości użytkowych dokumentem standardowym, jeżeli nie mają zastosowania odstępstwa. W przepisach art. 26ff szczególnie uwzględniono kwestię zmniejszania obciążeń administracyjnych oraz indywidualnych wymogów testowania obowiązujących producentów. Współistnienie norm zharmonizowanych i europejskiej oceny technicznej (w przypadku gdy dany wyrób nie jest jeszcze objęty normą zharmonizowaną lub jest nią objęty w niepełnym zakresie) zostało wyrażone w bardziej wyraźny sposób. Przez stosowanie aktów delegowanych Komisja ma prawo dostosowywać pewne załączniki do niniejszego rozporządzenia, gdy spełnione są warunki określone przez współprawodawców w niniejszym rozporządzeniu.
